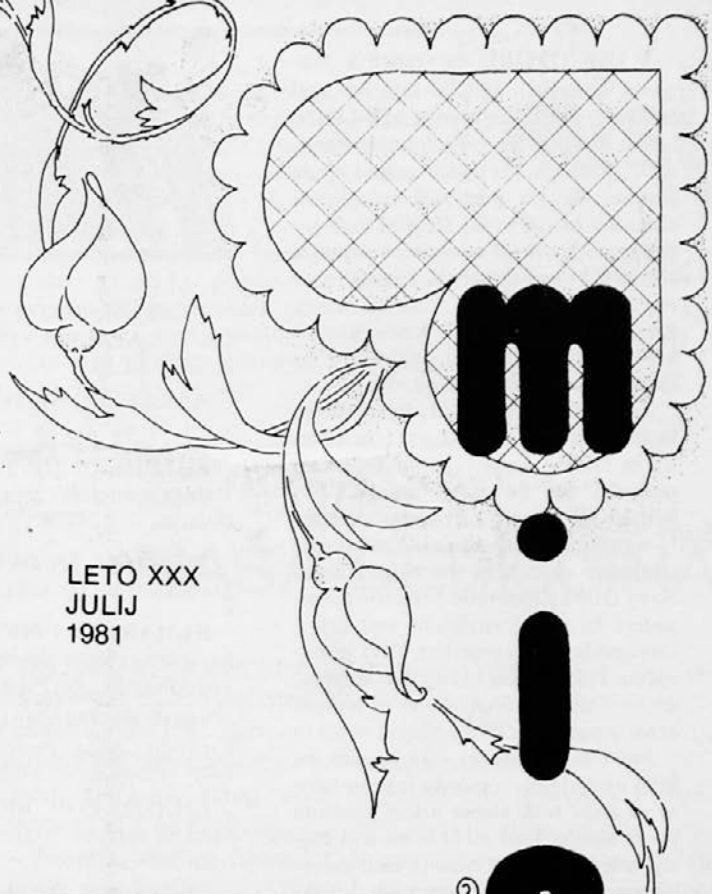

LETO XXX
JULIJ
1981

V ODGOVORU na vrstice S. Napasta v prejšnji številki sem nakazal težave rednega izdajanja MISLI. Ni lahko biti odvisen od milosti in nemilosti podjetja, ki tiska pripravljene članke, da jih pripraviš za ofsetni tisk. Ko bi ob vsaki številki tudi po dvakrat ali trikrat dnevno ne prihajal sitnarit, bi naš mesečnik že pred dva letoma prenehel. Vzdržal sem v prepričanju, da je bolje kasno kot nikoli, obenem pa želel priti kako do lastnega kompozicijskega stroja.

To sem zdaj dočakal, hvala Bogu in tudi tistim, ki so me pri tem koraku bodrili in nekateri tudi finančno podprli, da bo dolg manjši. Saj MISLI žal nimajo odvišnega denarja — naročnina in tiskovni sklad gresta izključno za končni tisk in poštino. Stroj (IBM Electronic Selectric Composer) in nekaj različnih vrst črk s slovenskimi posebnostmi (čžš) je naročen, vzelo pa bo okrog dva meseca, da bo v naših rokah. Cena ni malenkost: skoraj \$8,500.

Imen dobrotnikov v ta namen ne bom objavljal — morda jeboljetako in za stroj tudi nisem pričel posebne javne akcije. Rad pa bi se na tem mestu iz srca zahvalil vsem in tudi morebitnim bodočim darovalcem. Neki sydneyski rojak je v ta namen poklonil vsoto tisoč dolarjev, drugi 500, spet drugi bo dajal po 50 dolarjev mesečno skozi vse leto. Neka dobrotnica v Melbournu je tudi poklonila 500 dolarjev. Bog povrni vsem in sleherni dar bo še hvaležno sprejet. Ker ne bo objavljen z imenom, bo pred Bogom še večje vrednosti. Dolg pa se bo počasi manjšal tudi s tem, da bodo po nabavi stroja stroški mesečnih izdaj za par stotakov manjši.

Naj še dolgo žive naše MISLI!

— Urednik in upravnik

K SLIKI NA PLATNICAH: Naša najvišja božja pot: Višarje (1789 m).

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v cenah knjig ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) Cena I. dela \$7.-, II. dela \$8.50.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi. Žepna izdaja. Cena \$8.-

SHEPHERD OF THE WILDERNESS. — Življenjepis misijonarja Baraga v angleški žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. — Cena dva dolarja.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena dva dolarja.

KUHARSKA UMETNOST AZIJE. Na 233 straneh, s številnimi kuharskimi recepti azijskih narodov in z več barvnimi slikami serviranja azijskih jedil. Zbrala Marinka Pečjak, izdano v Sloveniji. Cena \$13.60.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. — Odlično delo dr. Jakoba Kolariča CM. in podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig \$40.- (Posamezne knjige: prva \$7.-, druga \$9.-, tretja \$28.-).

LJUDJE POD BIČEM (Odlična trilogija izpod peresa KARLA MAUSERJA iz življenja v Sloveniji med in po vojni.) — Cena vsem trem delom \$10.-

TRENUTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Knjiga je izšla v Argentini, stane vezana \$4.—, nevezana pa \$3.— in je vredna branja.

HOJA ZA KRISTUSOM (nesmrtni spisi Tomaža Kempčana v obliki molitvenika). Cena \$5.— vezani knjigi.

MATI, DOMOVINA, BOG (Pesmi Ludvika Ceglarja) — Cena \$2.-

POPOTNIKI (Najnovejši roman, ki je izšel v izseljenstvu, napisal Aleksej Goriški). 456 strani. — Cena \$10.-

V ROGU LEŽIMO POBITI (napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev v letu 1945) — cena dva dolarja.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO (izjava prič o teharških dogodkih v letu 1945) — cena dva dolarja.

TABORIŠČNI ARHIV PRIČA — 1., 2., 3., in 4. zvezek (zbral dr. Filip Žakelj). Vsaka knjiga po štiri dolarje.

REVOLUCIJA V HOTEDRSICI (Siena Blažič) — Cena \$2.—

misli

(THOUGHTS) Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji • Ustanovljen leta 1952 • Izdajajo slovenski frančiškani • Urejuje in upravlja Fr. Basil A. Valentine, O.F.M., 19 A'Beckett Street, Kew, Victoria 3101 — Telefon: (03) 861 7787 • Naslov MISLI: P.O. Box 197, Kew, Vic. 3101 • Letna naročnina \$5.- se plačuje vnaprej (izven Avstralije \$8.-, letalsko s posebnim dogovorom) • Rokopisov ne vračamo. Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema. • Stava: Polyprint (Vic.) Pty. Ltd., 1 Dods Street, Brunswick, Vic. 3056 - Tisk: Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Vic. 3065.

VSEBINA • Naša dediščina — stran 161 • Vsem — vse!... — O. — stran 163 • Ali ga ni škoda? — Š. M. v "Družini" — stran 165 • Pismo argentinskih rojakov — stran 166 • Mir — vsakdanji kruh... — Jörg Zink — stran 167 • Popis prebivalstva — važen vir načrtovanja — A.L.C. — stran 167 • Sovjetska politika — Katica Cukjati v "Svobodni Sloveniji" — stran 170 • Izpod sydneyjskih stolpov — P. Valerijan — stran 172 • Izpod Triglava — stran 174 • "Prositate Gospoda žetve..." — stran 176 • P. Bazilij tipka... — stran 178 • Stopil bom k božjemu oltarju... — Intervju z novomašnikom p. Bernardom Goličnikom — stran 180 • Vozniki — povest-nadaljevanje 22 — F. Grivški — stran 181 • Naše nabirke — stran 181 • Adelajdski odmevi — p. Janez — stran 184 • Sedež z vlakom — Vinko Brumen, Argentina — stran 185 • Z vseh vetrov — stran 186 • Kotiček naših mladih — stran 188 • Križem avstralske Slovenije — stran 189 • Temu se smejejo doma... — stran 191

BOŽJE

misli
IN
ČLOVEŠKE

LETNIK 30 — ŠT. 7
JULIJ 1981

Vsemogočni BOG,
OČE vseh ljudi!

Veliki družini
slovanskih narodov
si dal sveta brata
CIRILA in METODA
za apostola evangelija
in učitelja krščanske omike.

V SVETEM DUHU
nas razsvetluj in vodi,
da bomo po njunem zgledu
in njuni priprošnji
služili svojemu LJUDSTVU
ter ostali trdni v veri
in ljubezni do CERKVE.

Po našem GOSPODU
Jesusu Kristusu, tvojem Sinu,
ki s teboj v občestvu
Svetega Duha živi
in kraljuje vekomaj.

AMEN

NAŠA DEDIŠČINA

LETO 1948, ki ga imenujemo "pomlad narodov", je bilo tudi prelomno leto v zgodovini oblikovanja slovenskega naroda, njegovega jezika in kulture: Slovenci smo končno — po dolgem razvoju — nastopili pot samostojnega kulturnega naroda.

V istem času nam je Bog obudil moža, ki nam je bil ne samo vladika, temveč tudi in predvsem duhovni preroditelj in narodni buditelj — Antona Martina Slomška. V popolnem dojemanju poslanstva naših praučiteljev sv. Cirila in Metoda je visoko dvignil naš prapor. Pri tem se je dobro zavedal, da bi slovenskemu prerodu nekaj manjkalo, če bi prezrli velika začetnika, ki sta že pred tisočletjem tudi našemu narodu zaorala trdo ledino verskega in kulturnega oblikovanja. Slomšek je dediščino svetih bratov Cirila in Metoda kot prvi priklical iz pozabe, kó je leta 1851 ustanovil posebno "Bratovščino sv. Cirila in Metoda". Letos obhajamo torej visoko obletnico 130 let te Slomškove ustanove, ki jo je 1. julija 1852 potrdil tudi papež Pij IX.

Nekaj mesecev pred smrtjo leta 1862 je Slomšek v "Zgodnjo Danico" napisal še svoj poslednji obletni spomin Bratovščine. Končal je članek z besedami, ki so bile in so še Slovincem kot njegova oporoka: "Skrbno in zvesto se drevesa prave, edino zveličavne Cerkve držimo, da nas sedanji posvetni viharji ne odtrgajo in goljufivi preroki ne omotijo. Nevarnost je velika, kakor je veliko lažnjihivih časnikov in zapeljivih prijateljev. Ne pozabimo največje svoje nezalužene sreče, kajti smo pravoverni kristjani-katoličani. Za to srečo se Bogu najlepše zahvalimo, ako po bratovščini sv. Cirila in Metoda ločenim sestram in bratom v naročje naše sv. Cerkve pomagamo."

Zgodovina je v 1100 letih prerastla Ciril-Metodov načrt glede narodne in kulturne vsebine. Njuna bogoslužna in misijonska ideja pa je ostala v polnem pomenu sodobna. Drugi vatikanski koncil je

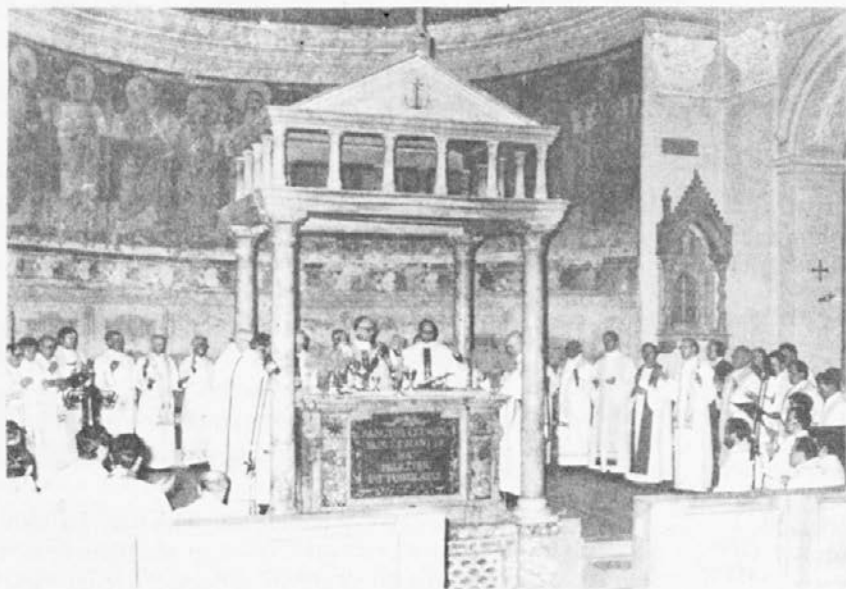
DAJ NAM DANES NAŠ
VSAKDANJI KRUH: SVOJE-
GA LJUBEGA SINA, NAŠEGA
GOSPODA JEZUSA KRISTU-
SA NAM DAJ DANES; DAJ
NAM GA V SPOMIN; RAZUM
IN ČEŠČENJE V ODNOSU
DO TISTE LJUBEZNI, KI JO
JE IMEL DO NAS, IN DO
VSEGA TISTEGA, KAR JE
ZA NAS GOVORIL, STORIL
IN TRPEL.

Sv. Frančišek

vpeljal domači jezik v liturgijo in za narode, ki danes vstajajo kot enakovredni člani v svetovno občestvo ter sprejemajo Kristusov evangelij, je Ciril-Metodova misijonska metoda v vseh točkah veljavna in živa. Tako naša sveta brata v pravem smislu besed zaslužita naslov "učiteljev vesoljne Cerkve", saj sta prava predhodnika zadnjega cerkvenega zbora.

Letos v marcu je veliko število Slovencev s svojimi škofi poromalo v Rim, da se zahvali papežu Janezu Pavlu II. za proglasitev sv. Cirila in Metoda za zavetnika Evrope. Zbrali so se tudi v starodavni baziliki sv. papeža Klementa, kjer je Cirilov grob. (Sv. Ciril je umrl v Rimu 14. februarja 869, pokopan pa je v tej cerkvi zato, ker je on s sv. Metodom prinesel ostanke sv. Klementa s Krima v Rim.) V pridigi med mašo na Cirilovem grobu je slovenski metropolit in nadškof ljubljanski dr. Alojzij Šuštar tole posebej poudaril: "...V duhovni povezanosti z vsemi, ki se jih v tej uri in na tem kraju spominjamo, moramo tudi mi spoznati svojo zgodovinsko nalogo in poslanstvo. Delati in prizadevati si moramo, da to, kar je bilo v zgodovini priklicano v življenje, kar je bivalo in še biva, vedno bolj raste, se razvija in utrdi: in to je naša krščanska vera in naša slovenska narodna samobitnost."

S tem je metropolit za nas Slovence dopolnil misli, ki jih je na istem kraju razvil papež Janez Pavel II, ko je letos 14. februarja obiskal Cirilov grob ter na njem maševal. Tedaj je papež svojo pridigo končal s prošnjo do naših svetih bratov-zavetnikov: "...Sodelujta, da bosta obe sestrski Cerkvi, katoliška in pravoslavna, v ljubezni in resnici premagali to, kar ju loči, in kmalu dosegli zaželeno polno edinstvo!... Sodelujta, da se bodo narodi evropske celine zavedli svoje skupne krščanske dediščine, v vzajemnem spoštovanju svojih pravic, in da bodo postali graditelji miru med vsemi narodi sveta!"

Slovenska
maša
na grobu
sv. Cirila
v Rimu
(19.3.81)

Vsem — vse!...

NA kljukasto palico naslonjen je sedel pri uljnaku svojega brata. Nad osemdesetletni starček — župnik. Kajkrat sem si želel do njega, a si nisem prav upal. Nekega dne pa sem vendarle stopil do čebel in ga pozdravil.

“Bog vas sprejmi,” mi je ljubo odgovoril in dvignil glavo. Z redkimi belimi lasmi se mu je igral vetr. Na suhljatem obrazu je zatrepetal dobrohoten smehljaj. Izpod povešenih, košatih obrvi so mu pogledale žive oči, ki so razodevale vse drugačno bistrost kakor njegovo shirano telo.

“Prisedite,” me je povabil na klopcu poleg sebe, “in mi kaj lepega povejte—”

“Kaj bi vam mogel povedati jaz? Povejte mi rajši vi, kaj vse se vam je prigodilo v dolgem življenju.”

Predirno me je pogledal, se nekam hudomušno nasmehnil in dejal: “Kaj se mi je pripetilo? Ti moj Bog! Prav vse, samo v kelih nisem nikoli padel...” Veselo mi je pomežiknil, kakor da mi je brez besede poočital: Oj, ljuba mlada radovednost, čemu me dramiš, da bi ti brskal po svoji preteklosti!

Za hip sva oba pomolčala. Počasi pa se je starček otajal, se trdneje oklenil palice z obema rokama in spregovoril:

“Vse življenje sem se potikal in potikal po gorskih župnijah. Marsikak moj tovariš se jih je bal, jaz nikoli. S seboj v službo sem vzel nauk svojega starega spovednika. Takole mi je naročil: ‘Kamor koli te pošljejo, pojdi z veseljem! Povsod prideš k ljudem in za ljudi. Pojdi, kakor je naš Zveličar poslal svoje učence in jim naročil: Brez palice in brez torbe potuj! Kakšen nauk Gospodov! Ne hodi med ljudi, da jim boš šiba! Bodi jim ljubezen, kakor jim je bil Kristus! Ne nosi torbe, da si boš nabral zakladov tega sveta! Misli na to zemeljsko breme se takoj in temeljito otriesi! Potem pa skušaj, da boš po svojih močeh in z božjim blagoslovom, ki si ga izprosi z molitvijo, po Pavlovo postal vsem — vse...’ Vidite, s takim naročilom sem se odpravil na svojo pastirsko službo.

Začetek ni bil lahek. Sicer je pa vsak začetek težak, sem si mislil. Samo, kako naj začnem? Čutil sem, prav do srca sem občutil, kako me župljani opazujejo, presojujejo in precejajo.

V poletju je bilo. Šole nisem imel, zato pa časa na voljo. Začel sem pri bolnikih. Našel sem stare ženske, ki že mesece niso mogle iz postelje. Ko sem obiskal — nepoklican — prvo, se me je kar prestrašila, tako se je zavzela ob mojem obisku. Videl sem to silno zapuščenost. Domači seveda so bili vsi na polju pri delu. Z lipovo vejico si je reva odganjala muhe, ki so kar v rojih šumele po hiši. Pogovoril sem se z njo, prebral ji lepo zgodbo v tolažbo in obljubil, da kmalu spet pridem. Tako je šlo od bolnika do bolnika. Kjer je bila revščina, sem skušal z malenkostjo pomagati. Poprosil sem tudi imovite gospodinje — sosede za pomoč. Niso je odrekle.

Najhujše pri nas ljudeh je sovraštvo. Iz samogoltnosti, zavisti in napuha klije ta strupena zel in jo je težko, težko izpleti. Vem, da sem nekoč po maši pri podružnici to težavo okusil. Od osmih do dveh popoldne smo z vaškimi možaki krotili prepir dveh sosedov, ko je šlo za dobro klastro zemlje. Ko smo pregovorili enega, naj se nikar ne tožarita, se je drugi uprl in zbežal. In če sem ubežnika došel, preprosil in pregovoril, da se je vrnil, se je umaknil drugi — in začelo se je vnovič. Šele ob dveh popoldne smo zabili kole za razmejitve tiste plahte zemlje. Tisočake bi bila zapravdala brez te sprave.

V fari je bila dekle — Radgand ji je bilo ime — zala kakor roža. Vse jo je cenilo. Edino to so ji radi očitali, da se ji vidi previsoko do tal. Ni bila le ponosna, res je bila prevzetna. Ljudje so trdili, da ji je prav zato spodrsnilo. In doma? Premožna in zato tudi prešerna družina je kar zdivjala. Ubogo dekle je bilo vse obupano in se je zateklo k meni za pomoč, češ da jo gonijo od doma — naj izgine kamor koli. Potolažil sem jo, kakor sem vedel in znal. Velet sem ji, naj gre za en dan k teti, jaz pojdem pa k staršem. Huda vojska! Zmagala je končno pamet. Toda jasno sem spoznal, da jih ni bolela zabloda, greh: bolela jih je — sramota, iz napuha porojena. Ko sta bila potem ta dva združena v zakonu, ni imela župnija bolj zglednih zakoncev ne pri gospodarstvu in ne v verskem življenju.”

Starček je premolknil in se zazrl nekam v daljavo, kakor bi v duhu spremljal sam sebe po vseh klancih in stezah, ki jih je v teku desetletij prehodil v dežju in snegu do bolnikov z Najsvetejšim na prsih. V mislih so mu bili vsi otročiči, ki jih je s svetim krstom pridružil občestvu božjih otrok.

Danes so že gospodarji in matere, vsi v utrudljivem delu in skrbeh, kakor takrat njih starši. Desnico je snel od palice in jih vse blagoslovil. V hipu pa se je predramil, se ozrl name in mi dejal:

“Zapeljali ste me, moj mladi tovariš, da sem se preveč razčenčal. Naj mi Bog odpusti to ničemurnost, saj pozna vse moje slabosti!...”

Starček se je oddahnil in pogledal na panje v čebelnjaku. “Tale, ki ima na končnici svetega Martina, bo prvi rojil.” Pokazal je nanj s palico.

“Veliko ste delali. Ni čuda, da so vsi župljani jokali, ko ste se poslovili. Tako sem slišal pripovedovati...” sem ga skušal spet spraviti v pripovedovanje.

“Vi, moj mladi tovariš, pomnite, da to, kar sem

vam pravil, še davno ni vse in tudi ni bistvo duhovskega poklica. Bog zahteva od nas, da smo najprej res duhovni, revni delilci božjih skrivnostnih dobrot. Te so tiste, ki rodijo tesni in iskreni odnos vernikov do dušnega pastirja. Bog, njegova milost in blagoslov je tisto, kar daje pravo rast v veri in z njo utrjuje med ljudstvom in duhovnikom ljubezen ter z njo medsebojno spoštovanje.

Naša življenjska pot je tista, ki je od Zveličarja z zgledom začrtana: ‘Hodil je od kraja do kraja in povsod je dobrote delil.’ Moj mladi prijatelj, ali ne vidite, da se vesoljni svet prenareja? Saj sem zelo odmaknjen v svoji starosti, toda vem, da je prav, če ne teče vse na nekatere kupe, mnogo pa jih je lačnih. Nikar se ne odmikajte delu za skupnost! Po takem razdejanju, kakor nas je doletelo s to strašno vojsko, ne more biti vse v nekaj dneh popravljeno...

Jaz sem si nadelal mnogo žuljev na rokah in me jih ni bilo nikoli sram. Ljudstvo me pa zaradi tega ni prav nič zaničevalo. Prav zaradi tega so mi skušali še bolj ustreči in postreči.

Ko so se Kristusovi učenci vrnili s poti, kjer so oznanjevali ‘brez palice in torbe’ kraljestvo božje, jih je Gospod vprašal: ‘Ali vam je kaj manjkalo?’ Odgovorili so: ‘Nič.’ Tako se godi že stoletja vsem resničnim oznanjevalcem božjih resnic; vzor takega apostolata je naš svetniški Baraga, ki je med Indijanci v največji skromnosti, v revščini živel dolga leta in mu ni ‘nič manjkalo’. Bil je pač v s e m v s e...

“In vi?” sem ga rahlo vprašal.

Kako dobrohotno se mi je nasmejal!

“Lej, prazen sem prišel na svet, prazen se bom poslovil od njega. Bratove čebelice pasem in uživam, kar predme polože — kakor je v svetem pismu ukazano. Če bi me ljubi Bog vprašal, ali mi kaj manjka, bi mu z mirno dušo odgovoril: ‘Nič, prav nič!’...” O.

»Ljudje zahtevajo od svojega župnika govorniški dar kakega Churchilla, čar filmske zvezde, fineso kraljevskega dvora, debelo kožo nilskega konja, organizacijski talent industrijalca, modrost Sokratovo in potrpežljivost Jobovo. Zato so nekateri ljudje razočarani.« George Gray.

Ali ga ni škoda?

TAKA IN PODOBNA vprašanja velikokrat kdo zastavi ali jih slišimo ob priložnostih, ko govorimo o bogoslovcih in duhovnikih, vendar predvsem, kadar govorimo o novomašnikih.

Pa vas vprašam: ZAKAJ GA JE ŠKODA?

Zato, ker je postaven?

Kot da naj bi bil poslanec, kateri naj uči vse narode in naših rodov, nujno "kruljav mož"!

Ker je privlačen in družaben?

Kot da naj bi bil poslanec, kateri naj uči vse narode, vse stanovce, vse rase — neiznajdljiv, neprivilačen!

Ali zato, ker je končal fakulteto?

Kot da tistim, ki delajo z mladino, z otroki, s starši, z invalidi in duševno prizadetimi ni potrebna fakultetna izobrazba!

Ker je potrpežljiv, zgleden, ljubezniv?

Kot da prav od Kristusovih namestnikov ne pričakujemo največ potrpežljivosti in razumevanja z nami, našimi otroki, našo — pa bi včasih rekli — nestanovitno mladino, starčki... Prav od njih pričakujemo vse razumevanje za naše spodrseljaje in našo nemoč!

Ker bi bil lahko dober mož, srečen oče?

Lahko bi bil! Pa vendar pričakujemo prav od teh, ki so se odločili za duhovniški poklic, da bodo za nas vse (ne samo za nekoga) očetovski, da bodo imeli široko in odprto srce za nas vse (ne samo za izbrane).

Pa celibat — kakšna norost!

Se vam zdi? Ali ni celibat vzorec za resnično razpoložljivost lastnih telesnih ter čustvenih potreb in nagnjenj? Do daritve pa pripelje vsaka zrela vera in ne le duhovniški poklic. Jaz bi rekla, da je to tudi podlaga za odnose med spoloma PRED zakonom in celo v njem.

Ljubezen?

Naša izkušnja nam pravi: ljubezen do bližnjega izhaja iz ljubezni do Boga, ljubezen do Boga pa cveti v srcu, ker ljubimo bližnjega. Rekli smo: cveti v srcu — in če je srce vzgojeno v samopremagovanju, obvladovanju volje, če ima določen cilj in trdna stališča, potem se tukaj ljubezen lahko prav razume. Samopremagovanje in obvladovanje volje pa je zagotovo potrebno tudi v zakonu ali v zavestnem samskem stanu, ne le v duhovniškem poklicu.

Tako nesebičen je, nobena stvar ga ne vrže iz tira; če ga še tako izkoriščajo, ostane miren!

In najbrž prav ta duša, prav tako odprto srce ve: s čim

večjo dobro voljo in razpoloženjem dela, tem lažje premaguje težave.

Strašno odprti "tip" je, zavzema se za vse (tista, ki bi ga dobila, bi bila lahko srečna!)

Mi vsi smo lahko srečni, ker smo ga dobili! Srečni, če bomo lahko opazili, da je trdno zasidran na NJEGOVIH stališčih tukaj na zemlji, da ima pogled uprt proti nebu, kjer je naš cilj, roke in srce pa na vse strani pri bratih in za brate.

Škoda — tako čudovito poje in celo na kitaro igra! Zamisli, koliko denarja bi lahko zaslužil s svojo sposobnostjo!

Ali nismo zelo veseli, če slišimo, kako duhovnik z mladino poje, se veseli, jo uči?... Ali nismo veseli, če se naši otroci, mladinci, priključujejo takim skupinam?

Imetje, kariera, zaslužek?

Človek mora darovati sebe, svoj čas, svojo moč, svoj zagon, da drugim pomeni nekaj dobrega. Najbrž se ta, za katerega pravimo "Ali ga ni škoda!" — dobro zaveda: ČE DA SEBE, DA VSE — VEČ NE MORE DATI!

Škoda — zaprl se bo v samoto in postal čudak.

Zmota! Tudi od nas vseh je odvisno, da se ne bo počutil osamljenega. Tudi od nas je odvisno, da ne bo postal čudak. Zdaj, ko se je za poklic odločil, zagotovo čudak še ni. Mi pa žal lahko pripomoremo, da bo postal...

Kako si moremo zastaviti taka vprašanja, če si prav mi želimo — ker imamo sami premalo časa ali pa smo nesposobni, da bi poučevali otroke, mladino — da bi našim otrokom in mladini duhovniki kazali pravo pot, jo bodrili in ji dokazali, da se SPLAČA PRAV ŽIVETI? Prav mi si želimo, da bi lahko "poklepetali" z nek, ki bi nas razumel ali pa nas vsaj poslušal.

Da bi nas tolažil, nas "dresiral" za življenje?

Ne, saj tolažbe ne sprejemamo, dresirati se ne pusti-

mo! Želimo pa, da nas sprejmejo takšne, kakršni smo. In če ne bodo dobri, ljubeznivi, srčni, potrpežljivi, iznajdljivi, ... vsega tega ne bodo sposobni.

Zato vas še enkrat vprašam: ZAKAJ BI BILO "FEJST FANTA" ŠKODA?

Zdi se mi, da bi taka in podobna vprašanja lahko naštevali brez konca ali vsaj zelo dolgo. Prepričana pa sem, da bi prišli končno do sklepa: **SAMO VESELI SMO LAHKO, DA SE JE ODLOČIL ZA DUHOVNIŠKI POKLIC!**

Vse dobro mu zaželimo in ga podpirajmo pri njegovi odločitvi. S svojim življenjem, odprtim, prisrčnim in poštenim odnosom do njega in zavzemanjem zanj mu

bomo dali čutiti, da smo veseli, da ga imamo, da ga smemo imeti. Če bo čutil, da nam koristi — bo srečen in vesel v službi, za katero se je odločil in se dolgo nanjo pripravljaj.

Če bomo do njega pozorni, če ga ne bomo pomilovali, ampak ga podpirali, če bomo videli njegovo dobro voljo, če bomo čutili, kako nam želi pokazati pot, po kateri naj bi hodili, da bomo prišli DOMOV — nam bo sposoben tudi dokazati:

"DA JE SREDI TEMNE NOČI ČUDOVITO VEROVATI".

IN ZAKAJ NAJ BI GA BILO POTEM ŠKODA? Mar zato, ker imamo od njega korist?

Š.M.

PISMO

argentinskih rojakov

PRIJETNO je sprejeti pozdrave rojakov iz drugega dela naše Slovenije v svetu, pa četudi so zaradi daljave in naše poštna stavka dospeli prepozno za objavo v junijski številki MISLI. Mesec kasneje imajo isto veljavo: povezujejo naj nas v eno veliko narodno družino, ki je kljub razdaljam enega srca in enega duha.

Objavljeno poslanico s pozdravi vsem Slovencem po svetu je na letošnjem Slovenskem dnevu v Argentini prebral predsednik Zedinjene Slovenije, arhitekt Jure Vombergar. Odbor jo je poslal številnim slovenskim listom po svetu, med njimi tudi avstralskim MISLIM.

Dragi Slovenci in Slovenke!

Slovenci, zbrani dne 26. aprila 1981 na Slovenskem dnevu v Argentini, iskreno in prisrčno pozdravljamo vse Slovence in Slovenke v domovini, na Koroškem, Goriškem, Primorskem, v Porabju ter tudi ostale, razpršene po vseh celinah sveta.

Kakor vsako leto, tako smo se tudi letos zbrali na Slovenskem dnevu, da znova utrdimo svoje ideale in si znova nabere moči za njihovo uresničenje. Smo in hočemo ostati Slovenci, hočemo biti svobodni, hočemo sami odločati o svoji usodi. Koliko naših bratov in sester ne živi v polni svobodi, koliko Slovencev je preganjanih in zapostavljenih, eni zaradi vere, vesti in demokratičnega prepričanja, drugi zaradi slovenskega rodú. To je bolečina nas, ki živimo v svobodnem svetu. Tem bratom in sestram v stiski moramo pomagati. Trdno upamo, da bo postala naša domovina zopet svobodna, prosta komunističnega nasilja, da ne bo vedno bolj izgubljala svojega krščanskega in slovenskega obraza.

Pomagati hočemo in moramo tudi bratom v zamejstvu, da jim bodo priznane vse tiste narodne pravice, ki jim gredo po božjih in človeških zakonih.

To so, dragi Slovenci, naše skupne skrbi in skupne težnje. To nas vse združuje v veliko družino, ki je Slovenija v svetu.

S slovenskimi pozdravi!

Buenos Aires, Naš dom, San Justo.

“Planine
sončne,
ve - moj raj...”

Najvažnejša sprememba je izpuščeno vprašanje o jeziku, ki se ga uporablja poleg angleščine. Kljub intervencijam parlamentarcev, strokovno in etnično zainteresiranih odborov ter posameznikov, se je že pred nekaj meseci zvezni minister za finance odločil za novi formular. Sestava vprašalnika kaže, kaj vlado najbolj zanima in smer vladnega delovanja na osnovi zbranih podatkov za razvoj na gospodarskih in socialnih področjih. Ta sprememba je v soglasju z ostalimi ukrepi zvezne vlade. Vprašanje jezikov naj se prenesejo na deželne vlade, kolikor pa še ostanejo zvezna skrb, skrbi ministrstvo za šolstvo. To je del premika o katerem sem že pisala.

Ker je bilo veliko dela, dopisovanja in razlaganja, bi za zaključek napisala nekaj več o vprašanju jezika, ki se uporablja doma in zunaj poleg angleščine (census 1976 — vprašanje 19.) Končno se je statistični urad le odločil za objavo rezultatov. So pa omejili analizo, skrčili informacije in omenjali težave pri kategoriziranju. Po tem poročilu naj bi 36 tisoč prebivalcev govorilo slovensko. Nas pa je vsega okoli 20 tisoč. Ker jih niso našli, ampak napačno sešteli, sem protestirala.

Odločitev vlade je sprejeti, a problem s tem še ni rešen. Znakrat je le odložen in slej ali prej je uveljaviti v kulturnih zadevah vskladovanje interesov po principih in ne po številkah. V avstralskih pogojih multikulturalizma se trudimo za uveljavljanje proste izbire učenja jezika in kulture pod enakimi pogoji z vsemi drugimi. To se mora tudi dopolnjevati z aktivnostjo na etničnem radiu in televiziji. Le tako bomo lahko dvignili kvaliteto.

Za poučevanje vsakega jezika je pouk v osnovnih in srednjih šolah odločilnega pomena posebno v Avstraliji, kjer so velike razlike med prosvetnimi ministri in drugimi institucijami posameznih dežel. Kakor se na splošno lahko med seboj podpiramo, tako je težišče dela na organizacijah v posameznih deželah.

Statistični podatki imajo svojo težo in jo bodo vedno bolj imeli. Zato si oglejmo sedanje razmere. V Viktoriji imamo pet slovenskih etničnih šol; pri verskem in kulturnem središču ter slovenskih društvih. Povprečje zadnjih treh let bo okoli 140 učencev. V N.S.W. so tri etnične šole z okoli 90 učenci, S.A. z eno šolo do 30 učencev in s šolo so pričeli nedavno tudi v Queenslandu. To so približne ocenitve. Slovenske etnične šole bodo morale držati korak z vsemi tekočimi spremembami, ker ni toliko vprašanje stroškov, kot poučevanja in učnega materiala. Poučevanje je treba vskladiti, dočim so ostale aktivnosti, nastopi, prireditve del klubske aktivnosti. V naslednjih mesecih bo treba stopiti skupaj, se opredeliti za definicijo etničnega šolstva, vpoštovati novi zakon o “copyright-u” (dovoljeno kopirati samo 10% enega poglavja, voditi o tem register, ali pa skupno kupiti pravico kopiranja). Mislim, da bo najcenejši in najboljši izhod kupovati knjige.

V državnih šolah izvršujejo šolske oblasti vsako leto popis študentov etničnega porekla. Vežna je definicija in pa prijava študentov. Po tej definiciji se določuje poreklo po deželi rojstva in po občevelnem jeziku v družini itn. To je sprejemljivo, kljub kakšnemu zadržku. Važno je, da učenci ob popisu v šoli pravilno povejo, da je njihov materinski jezik **slovenski**, vsekakor ne “jugoslovanski”.

Oglejmo si izvleček iz statistične tabele etničnih študentov, ki govorijo svoj jezik doma:

Viktorija:	1979		1980	
	Število študentov	% od skup. števila	Število študentov	% od skup. števila
JEZIK:				
Slovenščina	830	0.8	868	0.6
Hrvaščina	4,804	4.5	5,128	3.7
Srbščina	3,382	3.2	3,867	2.8
Makedonščina	4,187	4.0	4,506	3.2
Skupaj vseh študentov	105,983	100.0	140,337	100.0

Razlika v porastu je nekaj v spremembi smernic, predvsem pa naročilo staršev svojim otrokom, da ob zapisu navedejo svoj jezik. Za vsak jezik pa lahko računamo, da je število etničnih študentov precej višje.

Za glavne jezike se štejejo tisti, ki jih govori 1200 ali več študentov in so posebej tabulirani. Manjše jezikovne skupine se ne obravnavajo več statistično. Med te spadamo mi. To je bil tudi razlog, da nismo prišli v poštvo za financiranje raznih programov, ki gredo lahko v desetisoče dolarjev.

Za nas je najvažnejši kulturni pokazatelj obisk pouka slovenščine ob sobotah dopoldne na srednješolskih središčih. Spodnja tabela upošteva samo Viktorijo in N.S.W., ker drugje še niso razvili takšne vrste šolanja. Omeniti pa je S.A., kjer skrbijo za pouk okoli 30 študentov pod drugačnimi pogoji.

Šolsko leto:		1977	1978	1979	1980	1981
št. študentov slovenščine:	VIC	150	133	100	55	73
	NSW	--	35	63	62	61
št. razredov:	VIC	6	6	6	5	5
	NSW	--	3	4	4	4
skupno število študentov raznih jezikov:	SSML					
	VIC	4161	5551	5079	5623	6207
	SSCL					
	NSW	--	1457	1873	2272	2339

Slovenščina v Viktoriji je utrpela mnogo škode, ker je bil proglašen moratorij za nove HSC predmete zaradi reorganizacije, ki se je zelo zavlekla. V NSW je sloven-

ščina maturitetni predmet že tretje leto, v Viktoriji pa je bila uvedena šele letos. Prijavilo se je pet kandidatov.

Zanesljive statistične podatke o položenih maturah daje Viktorijski institut za srednješolstvo (VISE). Spodnja tabela vsebuje podatke samo za jezike.

STATISTIKA MATURITETNIH JEZIKOV (HSC) za leti 1979 in 1980

PREDMET:	1979		1980	
	Število kandidatov	% uspešno opravili	Število kandidatov	% uspešno opravili
Angleščina	22,464	72.66	21,974	73.37
Angleščina (za tujce)	1,300	80.00	1,251	78.42
Angleška literatura	4,871	72.06	4,322	71.75
Francoščina	1,253	81.09	1,163	82.03
Italijanščina	614	66.12	640	72.81
Grščina (moderna)	504	65.87	522	70.69
Grščina (klasična)	-	-	7	100.00
Nemščina	467	83.94	466	82.19
Indonezijsščina	392	87.02	390	84.62
Hebrejščina	145	74.48	114	70.18
Kitajščina	143	98.60	131	95.42
Japonščina	79	100.00	83	95.18
Latinščina	67	97.01	76	93.42
Srbo-hrvaščina	53	98.11	69	97.10
Španščina	53	94.34	62	95.16
Ruščina	50	98.00	32	100.00
Holandščina	30	96.67	28	96.43
Turščina	21	95.24	33	75.76
Madžarščina	21	100.00	14	85.71
Poljščina	20	70.00	22	86.36
Ukrajinsščina	20	100.00	21	100.00
Latviščina	12	91.67	9	88.89
Litvanščina	12	100.00	8	100.00
Češčina	-	-	4	100.00

Po bežnem prikazu statističnih podatkov upam, da bodo slovenski študenti in starši dodali svoj glas o jeziku in poreklu. S tem bodo pripomogli, da ne bomo prikrajšani tam, kjer so številke upošteevane. Če je posamezniku tudi vseeno, naj se ne potaji in le odda svoj glas ter stori uslugo slovenski skupnosti.

A.L.C.

SOVJETSKA POLITIKA

NEKAJ dni pred smrtjo je češkoslovaški predsednik Edvard Beneš zaupal svojemu prijatelju: "Vsi brez izjeme lažejo. To je izrazita lastnost vseh komunistov, posebno ruskih. Moja največja življenjska napaka je v tem, da sem se do zadnjega upiral tej resnici. Vse njihove obljube so bile ena sama laž: cinično in hladnokrvno so me prevarali. Vse, kar so Sovjeti zagotavljali meni in Masaryku, ni bilo nič drugega kot preračunana in premišljena goljufiga."

Nedvomno je, da človeška zgodovina še ni doživela take makavelistične politike, kot jo vodi Sovjetska zveza. Najvažnejši cilj sovjetske zunanje politike je "izvoz" revolucij. Konkretnije: "Izvoz" prevratniških gibanj, ki naj bi imeli za cilj preobraziti režime v sovjetske satelite.

V bližnji pretekli sovjetski politiki imamo nešteto primerov take kameleonske politike. Omenimo ob tej priliki le enega neštevilnih iz Stalinove dobe. V španski revoluciji je Stalin z največjim interesom podpiral "rdečo republiko" proti "fašizmu". Samo nekaj mesecev po koncu državljanske vojne v Španiji (aprila 1939) pa je hladnokrvno — kot bi sprememba ne bila niti najmanj protislovna — podpisal (avgusta 1939) prijateljsko pogodbo o nenapadanju s Hitlerjem. Ob tej priliki je Stalin vpričo Molotova in Ribbentropa nazdravil "führerju": "Ker mi je znano, kako vas ljubi nemški narod, vam iz srca želim še mnogo zdravih let..." Za tem dejanjem so sledile še neštete podobne sovjetske poteze, vsaka "najprimernejša" okoliščinam.

Taki in podobni prefinjeni reklami in propagandi so nasedli mnogi in mnogi še nasedajo. Prva žrtve komunistične propagande so državljani v sami Sovjetiji, kjer velik del prebivalstva še vedno živi v prepričanju, da se jim dogi bolje kot ljudem v zahodnih državah. Drugi del navnežev je med nekaterimi socialisti in celo med "evrokomunisti", ki so mnenja, da so žrtve potrebne za časa državljanskih vojn, ki naj bi nastale zaradi socialnih krivic. Ti opravičujejo nasilje za dosego oblasti, ki naj bi vzpostavilo neke vrste "obljubljeno deželo", potem pa naj bi se oblast "demokratizirala"... Priznanih teh levičarskih strank smatrajo, da je bila ruska revolucija nujna in jo zagovarjajo, ne verjamejo pa, da bi Sovjetija vodila imperialistično politiko in da uporablja zločinske, nehumane metode.

Ni dolgo tega, kar je v New Yorku izšla izredno zanimiva knjiga "Mreža terorja", izpod peresa Claire Sterlingove. Ta knjiga je povzročila v Evropi pravo presečenje. Časnikarka Sterlingova v knjigi temeljito in dokumentirano obravnava prevratniška gibanja. Organizaciji ETA (Baskovska teroristična organizacija) in IRA (Irska revolucionarna vojska) imata vsaka svoje poglavje. Predvsem je zanimivo dejstvo, da je avtorica

pričela raziskavo o tej temi, ker je gledala na trditve zahodnega sveta o komunistični nevarnosti kot na izmišljotino in slabonamerne trditve. Po večletnih zasledovanjih komunistične aktivnosti in na podlagi dokumentov pa je prišla do zaključkov, ki presegajo povprečne trditve in mnenja demokratičnega sveta. S svojimi raziskovanji je ugotovila, da obstajajo tesne povezave med irskimi, baskovskimi, brazilskimi in urugvajskimi teroristi. Ob tej ugotovitvi je treba omeniti, da se ETA še vedno hoče svetu prikazati kot "izključno baskovska skupina, ki se bori za etnične pravice".

Iz podatkov v knjigi je razvidno, da je ETA imela prve vojaške vaje na Kubi v Guinesu blizu Havane že leta 1964, vodil jih je pa sovjetski polkovnik Vadim Kočergin. Vežbanje je bilo osredotočeno na taktike za prevratna dejanja, sabotaže in ugrabitve. Leta 1966 je bila v Havani na Kubi trikontinentalna konferenca — Afrika, Azija, Amerika —, kjer so se menili predvsem o najnovejši in najučinkovitejši strategiji za svetovno revolucijo. Dve leti pozneje je ETA imela vojaške vaje pod kubansko in sovjetsko komando v Alžiru. Poleg španskih teroristov so se na alžirskem ozemlju tedaj urili tudi komunisti iz Italije, Nemčije, Palestine ter skupini IRA in "Črni panter". Leta 1971 sta se tesneje povezali skupini IRA in ETA. Eden važnih načrtov na poti za pridovitev oblasti, se zdi, je bil umor vplivnega španskega generala Carrera Blanca. Atentat nanj je uspel. Pri tem atentatu so aktivno sodelovali tudi — švicarski teroristi.

Sestanki med baskovskimi in irskimi teroristi so bili dolgo časa v "Španskem centru" v Londonu, kjer so skrivali svojo dejavnost za kulturno in socialno dejavnostjo. Na teh sestankih so pripravili vojaške vaje v Dublinu na Irskem in v Severni Irski, ki je pod britansko nadoblastjo. Glavno zvezo med obema terorističnima organizacijama ETA in IRA vzdržuje bivši duhovnik Jáuregui. Leta 1974 je baskovska teroristična organizacija navezala stike še s IV. (trockistično) internacionalo in s kitajskimi komunisti.

Po Francovi smrti so španski teroristi na sestanku v južni Franciji sklenili, da bodo osredotočili vse svoje sile v napore za zrušitev demokratične vlade. Od leta 1976 nudita vso pomoč evropskim teroristom tudi Bumedien v Alžiru kot Gadafi v Libiji; v Libiji so bila tudi precej let v Bengaziju vojaška vežbališča teroristov.

Leta 1978 so se na važnem zborovanju na Portugalskem srečale tri teroristične skupine: Irski IRA in baskovski ETA so se pridružile italijanske Brigate rosse (Rdeče brigade). Na tem sestanku so sklenili povečati svoje fondе za izvajanje širokih akcij. Prav kmalu so dobili izredno lepo priliko in so v Franciji naropali 4.000.000 dolarjev, ki so bili namenjeni socialnemu fon-

du francoskih rudarjev. Policija je seveda na to akcijo močno reagirala in skušala na vsak način priti tatovom na sled. Kakšni so bili izsledki francoskih varnostnih sil?

Izgnali so v zvezi s to akcijo najprej direktorja sovjetskega letalskega podjetja Aeroflot Olega Suranova in februarja 1980 še glavnega tajnika sovjetske ambasade v Parizu Anatolija Krasiljikova.

Po smrti Maocetunga je prevzela Sovjetska zveza spet popolno in izključno varuštvo nad vsemi evropskimi terorističnimi organizacijami, ugotavlja časnikarka Sterlingova.

Po smrti Maocetunga je prevzela Sovjetska zveza spet popolno in izključno varuštvo nad vsemi evropskimi terorističnimi organizacijami, ugotavlja časnikarka Sterlingova.

Zgoraj navedeni podatki so le majhen del odkritij, do katerih je prišla ameriška časnikarka. Ta v povzetku ugotavlja iz dejanj in dogodkov, opisanih v knjigi, da je Sovjetska zveza pripravljena izrabiti vsako priliko za širjenje sovjetskega imperializma. Ker se v Evropi težko sklicuje na socialne krivice, izrablja v svoje namene kakršnekoli argumente. Tako — kak paradoks! se tero-

ristične organizacije "bore" za versko svobodo, za zatiranje katolike, največkrat pa se poslužujejo etničnih in avtonomističnih želja v raznih evropskih državah.

Ker pa v življenju le ne teče vse tako gladko in enostavno, kot bi si želela Sovjetska zveza, imajo tudi Sovjeti sem ter tja "smolo". Tako se jim dostikrat ne posreči popolnoma izrabiti svoje vohunske službe po ambasadah, celo v Španiji ne. Čeprav imata Sovjetska zveza in Španija diplomatske vezi šele od leta 1977, je moralo v tem kratkem času zapustiti iberijsko zemljo že kar osem sovjetskih visokih funkcionarjev. Ti so se malo preveč posvečali poslom, s katerimi so ogrožali špansko varnost.

Ob tem pa je jasno, da se Sovjetska zveza pripravlja za bodoče čase in da vodi premišljeno kratkoročno in dolgoročno politiko za dosego nadvlade nad svetom. Pri vsem tem je tudi jasno, da Sovjetija od določenem času ne bo imela pomislekov prikazati se narodom v vsej okrutnosti, če bo to v njenih načrtih, brez ozirov na svetovno javno mnenje; in prav tako je ne bo dosti motilo, če ne bo niti formalno izpolnjevala mednarodnih demokratskih principov.

KATICA CUKJATI

Pogled
s Sv. Višarij
preko Lovcev
na Montaž

MLADINSKI KONCERT

... bomo priredili tudi letos, da ostanemo zvesti že šestletni tradiciji. Bo kot običajno med počitnicami, na nedeljo, 23. AVGUSTA popoldne v dvorani melbournskega verskega središča. Veseli bomo, če bo za nastop kaj prijavi tudi iz drugih krajev, drugače pa bo pač krajevnega značaja. Dobiček prireditve je zopet namenjen Fondu za bodoči DOM POČITKA.

Ker bodo glasbeni in pevski nastopi — kakor so bili že tri leta — brez tekmovanja, zato odpadejo tudi pogoji prvih let. Pogoj je le eden: da nastopa slovenska mladina, ki se pravočasno prijavi z glasbeno ali pevsko točko, skupinsko ali posamič. Kdor želi nastopiti, naj do konca julija predloži svoj spored, da ga po dogovoru uskladimo s celoto in ne bo ponavljanja istih pesmi. Zadnji prijavljeni bodo prišli v poštev le, če trajanje koncerta še ne bo izpolnjeno. Zato pohitite! Ustregli boste s tem tudi nam in nam olajšali planiranje prireditve. V slučaju, da ne bi bilo dovolj mladinskih priglašencev, bomo k sodelovanju kot goste povabili tudi starejše člane naše skupnosti.

Prepričani smo, da bo z dobro voljo in sodelovanjem tudi letošnji KONCERT lahko lep uspeh, ki nam bo v domači sproščenosti nudil obilico užitka.

izpod sydneyskih stolpov

SLUŽBE BOŽJE pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu so vsako soboto zvečer ob sedmih (velja za nedeljsko mašo), ob nedeljah pa ob 9.30 dopoldan. Prilika za sveto spoved je pol ure pred vsako mašo. Prosim, upoštevajte, da je zdaj samo en duhovnik in je treba končati spovedovanje najkasneje pet minut pred pričetkom službe božje. Zato pridite k spovedi pravočasno! V avgustu in v prvi polovici septembra boste imeli priliko opraviti zakrament sprave pri tujem spovedniku, med nami bo slovenski pater Bernardin Sušnik OFM. Zlasti velje to vabilo za tiste, ki še niso opravili letošnje (pa morda tudi ne lanske, predlanske...?) velikonočne dolžnosti.

Ko že govorim o spovedi, naj omenim, da imate vsi, ki potujete v domovino na obisk svojih dragih, lepo priliko za dobro spoved v raznih Marijinih božjepotnih svetiščih. Saj vsakdo obišče vsaj katero od naših božjih poti: Brezje, Sveto Goro, Trsat, Ptujsko goro... Mislim, da je prav, da tudi tak obisk vključite v svoj počitniški spored. Pred leti sem nekemu rojaku to omenil (da bo imel lepo priliko za sveto spoved, ko bo doma na obisku), pa sem zadel v živo: vidno neprijetno je bil iznenaden. Iz njegovih besed sem spoznal, da tega nikakor nima v načrtu. (Kakšen pa bi bil odziv pri tebi, ki bereš te vrstice?)

PRVA SOBOTA je v avgustu pred prvim petkom — že 1. avgusta. Tokrat bo sveta maša izjemno že ob šestih zvečer — zaradi naše Dobrodelne večerje, o kateri pišem tudi posebej. Po sveti maši kratka Marijanska pobožnost. Enako 5. septembra.

PRVI PETEK je 7. avgusta: večerna maša ob sedmih in pobožnost v čast Srcu Jezusovemu z blagoslovom. Isto velja tudi za prvi petek v septembru (4. septembra).

MARIJINO VNEBOVZETJE je zapovedan praznik (15. avgusta) in letos na soboto. To je največji Marijin praznik, zato poskrbite, da bodo vsi člani vaših družin pri službi božji. Pri Sv. Rafaelu bomo imeli praznično mašo ob 9.30 dopoldan in ob sedmih zvečer.

MARIJANSKA TRIDNEVNICA kot priprava na praznik Marijinega vnebovzeta bo v naši slovenski cerkvi od četrta (13. avg.) do sobote. Vsak večer bo sveta maša in govor o Mariji, na praznik sam pa tudi pri dopoldanski maši. Tridnevnic bo vodil p. dr. Bernardin Sušnik, ki bo prišel med nas za šest tednov ob koncu julija.

Fr. Valerian Jenko O.F.M.,
St. Raphael's Slovene Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands,
N.S.W. 2160 (Vhod v duhovniško
pisarno in stan za cerkvijo!)
Tel.: 637-7147

Slovenske sestre — frančiškanke
Brezmadežne, St. Raphael's Convent
311 Merrylands Rd., Merrylands,
N.S.W. 2160, Tel.: 682 5478

WOLLONGONG ima slovensko službo božjo v nedeljo 9. avgusta ob petih popoldan v Vila Maria. Od treh do maše je slovenska šola v stolnični dvorani. Naslednja slovenska maša bo 13. septembra. Ker so takrat počitnice, ne bo slovenskega pouka.

CANBERRA ima slovensko mašo v nedeljo 16. avgusta zvečer, naslednjo pa 20. septembra ob isti uri. Tudi kraj je seveda isti.

NEWCASTLE: slovenska služba božja na nedeljo 30. avgusta v Hamiltonu ob šestih zvečer. Po maši običajna čajanka v dvorani.

PRI KONGRESU, ki je bil v Wollongongu v drugi polovici junija, smo lepo sodelovali tudi Slovenci. V nedeljo 21. junija je bila posebna etnična služba božja, pri kateri smo s škofom Murrayem somaševali izseljenški duhovniki. Za našo narodno skupino je Margaret Hatežič povedala v lepi slovenščini tretjo od prošnje vernikov. Pri darovanjski procesiji je skupaj z Marijo Brodnik prinesla k oltarju ciborij s hostijami. Težko je reči, koliko je bilo pri tej maši ljudi, ker so bili pomešani z drugimi narodnostmi. Naslednjo nedeljo pri procesiji po bližnjih ulicah pa je bila naša narodna skupina vidna po številu in zlasti po narodnih nošah. Vsem hvala za udeležbo: res smo bili častno zastopani. Zahvaljujem se tudi tamkajšnjemu društvu "Planinka" za organizacijo in udeležbo narodnih noš pri tej verski manifestaciji.

III. DOBRODELNA VEČERJA v prid našega gradbenega fonda bo v soboto 1. avgusta ob sedmih zvečer v SHERIDAN HOTELU (Reception Room), vogal McCredie & Fairfield Rds., Guildford. V junijskih MISLIH smo sicer objavili, da bo ta naša prireditev v Blacktownu, kot sta bili pretekli dve taki večerji. Iz raznih razlogov smo morali kraj spremeniti. Cena večerji je 15 dolarjev na osebo. Rezervirajte si mesto po telefonu (637 7147, ali pa nova številka naših sester: 682 5478).

WALKÁTHON za gradbeni fond naše dvorane bo letos zopet na zadnjo avgustovo nedeljo, 23. avgusta, po nedeljski maši. Pot bo ista, kakor je bila pretekla leta in nam je že poznana: do Villawooda in nazaj. Dolga je okrog trinajst kilometrov. Mladino naprošamo, da se zopet uvrsti med pešake, odrasle pa seveda, da sponzorir-

rajo mlade in jim dajo veselje do te naše prireditve. Da smo finančnih sredstev potrebni, ni treba posebej ponašljati. Saj smo imeli zadnje čase pri gradnji dvorane velike izdatke. Storimo vse, da bo letošnji Walkathon najboljši od vseh doslej! Med tem, ko bo mladina na poti, bodo starejši lahko piknikovali na cerkvenem dvorišču in čakali nanje.

Dne 18. aprila letos je v Westmead bolnišnici v Sydneyu umrl FRANC HOLZMANN. Rojen je bil 7. oktobra 1907 v Mariboru v družini Franca in Ane r. Jurko. Leta 1937 se je pravtam poročil z Viktorijo Potočnik iz Slovenske Bistrice. Po poklicu je bil strojevodja, tu v Avstraliji, kamor je emigriral leta 1950 na ladji "Brasil", pa je bil zaposlen pri podjetju Cookson Pty. Ltd. Dom si je napravil v St. Marys, kjer zapušča ženo, dočim sta sinova Bruno in Hans že poročena. Pogrebna maša je bila opravljena v St. Marys in na tamkajšnjem pokopališču je pokojnik našel svoj zadnji zemski dom. R.I.P. Sožalje domačim!

V četrtek 25. junija je v zgodnjih jutranjih urah na svojem domu v Strathfieldu izdihnil MILAN HREŠČAK. Pokojnik je bil rojen 5. decembra 1940 v Ilirski Bistrici kot sin Josipa in Pavle r. Valenčič. Na praznik sv. Jožefa, 19. marca 1930, se je poročil z Magdo Čuk. Po poklicu je bil trgovec. Ob končani vojni leta 1945 se je z družino preselil v Trst, kjer je ostal do leta 1979, ko je z ženo podal v Avstralijo za svojima hčerka. Toda kmalu po prihodu med nas je zbolel in moral kar štirikrat pod nož, kar pa mu žal ni moglo vrniti zdravja. Svojo hudo bolezen je vdano prenašal. K pogrebni maši na soboto 27. junija smo se zbrali ob njegovi krsti v slovenski cerkvi sv. Rafaela, nato smo ga spremili na zadnji poti v Rookwood na slovensko pokopališče. Poleg žene Magde zapušča pokojnik v Avstraliji hčerki Aleksandro por. Lajovic in Nevo por. Durlak, v domovini pa sestri Vido por. Grahor in Jožico por. Gržina ter bratranca duhovnika Ladka Šircelj.

Pokojni Milan ni bil znan širšim krogom le zaradi svojega trgovskega poklica, ampak je bil v življenju spoštovan kot poštenjak pri vseh, ki so prišli z njim v stik. Zelo rad je tudi pomagal potrebnim in je podpiral mnoge revne dijake pri študiju. Znano je tudi, da je v dobi fašizma rešil dve vasi v okolici Ilirske Bistrice pred prisilno preselitvijo v Italijo: za vaščane je plačal davek, ker ga sami niso zmogli. Bil je tudi zelo talentiran in se je hitro naučil jezika: sedem jih je govoril. Še kot mladenič je pri esperantskem društvu prejel nagrado, ker je ob esperantski govornici osebe znal po naglasu ugotoviti, kateremu narodu kdo pripada.

Pokojnik je s soprogo lansko leto, prav na praznik sv. Jožefa, obhajal zlato poroko z zahvalno službo božjo v slovenski cerkvi. Rad je prihajal k nam in še po prvi operaciji nam je brezplačno pomagal s pisarniškimi in knjigovodskimi posli. Redno sleherni mesec je prispeval tudi za naš gradbeni sklad ter z zanimanjem sledil napredku verskega središča. Veliko je bral in tudi velikopotezno podpiral dober tisk, že leta pred prihodom v Avstralijo je bil naročnik in dobrotnik MISLI.

Blagega pokojnika se spominjamo v molitvi, družini in sorodnikom pa naše iskreno sožalje.

V spomin pokojnemu MILANU HREŠČAKU so namesto cvetja na grob poklonili za bodoči Ambrožičev dom: Senator Miša Lajovic \$50.-, soproga pokojnega ga. Magda Hreščak \$30.- ter Neva & John Durlak \$30.- Vsem za darove, ki ne bodo zveneli kakor bi cvetja na grobu, iskren Bog povrni!

Nisem še poročal o LAZARJU FURLANIČ, ki je živel s svojo družino v Lake Heights in je umrl v Wollongongu prav na božični dan, 25. decembra 1980. Rojen je bil 3. junija 1915 v Škofijah pri Kopru kot sin Lazarja in Ane r. Starc. Leta 1947 se je v Ospu poročil z Julijano Vodopivec. V Avstralijo so prišli Furlaničevci na ladji "Flaminia" v decembru 1960. Pokojnik je veliko pretrpel, saj je bil bolan okrog 14 let. Najprej je bolehal za bronhitisom, nato so odpovedale ledvice. Več let je moral po večkrat tedensko na dializo v Sydney, kasneje vsak drugi dan v Wollongong. Končno je dobil pljučnico in ji je podlegel. Pred smrtjo je prejel svete zakramente. Pogrebna maša je bila v Warrawongu, nato je sledila upepelitev v Daptu, pepel pa so poslali v pokojnikov rojstni kraj. R.I.P.

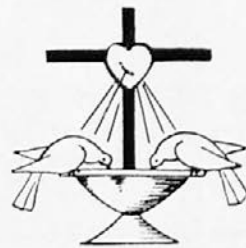
Dasi pozno, naše sožalje družini: poleg žene Julijane žaluje tudi sin Idelio in hčerka Flavia, oba seveda že odrasla.

Sožalje izrekam tudi družini BOSA v Bargo, N.S.W., ob izgubi dobre žene in matere MARIJE r. Primožič. Pokojnica je bila rojena v Cerknem 3. maja 1915 kot hčerka Martina in Marije r. Prezelj. Pogrebna maša je bila v Pictonu, pokopana pa je bila na pokopališču v Bargo. R.I.P.

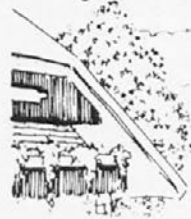
OBISK MAME, ki je že zelo ostarela in oslabela, imam na sporedu za mesec avgust in prvi del septembra. Izrabil bom priložnost, ko bo tukaj p. Bernardin, ki bo v moji odsotnosti opravil vse potrebno, zlasti slovenske maše v našem verskem središču, kakor tudi v Wollongongu, Canberri in Newcastleu. Odpotujem 4. avgusta, vrnil pa se bom 11. septembra. Med tem obiskom bom skušal tudi kaj urediti glede pomočnika, ki nam ga obljublajo že eno leto, pa je doslej ostalo samo pri obljubah in izgovorih. Upam, da bom po vrnitvi lahko kaj več povedal tudi o tej zadevi.

Doma se bom vseh rojakov spominjal v molitvi na naših božjih poteh, posebno na Brezjah, na Sveti Gori in na Ptujski gori.

P. VALERIJAN

izpod

Triglava

ZANIMIVE so številke, ki jih je objavilo ljubljansko "Delo" 3. marca letos. Po teh številkah redno bere "Delo" četrtna Slovencev, občasni bralcev pa je 26 odstotkov. "Nedeljski dnevnik" bere tretjina Slovencev, tednik "Jana" pa ima 20 odstotkov bralk. "Ljubljanski dnevnik" ima 17 odstotkov rednih bralcev, mariborski "Večernik" pa 15 odstotkov. Po istem poročilu naj bi bila tudi priljubljenost verskih listov nekoliko manjša kot je bila pred leti. Krog "Ognjišča" je ostal približno enak, dočim "Družino" bere sedaj redno le 8 odstotkov bralcev (prej 12).

Na vprašanje, ali je treba za dobro informiranje brati tuje liste in poslušati tuje radijske postaje, je 41 odstotkov vprašanih izjavilo, da ne potrebujejo tujih informacij. Da je za dobro informiranost nujno treba brati tuje liste in poslušati tuje radijske postaje, je menila komaj četrtnina vprašanih.

DUH VELIKIH JEZER je naslov najnovejšega življenjepisa dela o misijonarju Frideriku Baragu, ki ga je napisal znani tržaški pisatelj Alojz Rebula, izdala pa celjska Mohorjeva družba med svojimi rednimi knjigami. Pisatelj je nekako nanovo odkril našega ol-

tarnega kandidata Baraga, ki je — kot pravi — "z nezgledljivim žarom heroja duha" blestel na katoliškem firmamentu prejšnjega stoletja. Pisatelj se je opiral na izpričano biografsko gradivo ter je poleg tega nedavno tudi sam prehodil obširno Baragovo deželo okrog Velikih jezer Severne Amerike.

Rebula je danes vsekakor naš zamejski in vseslovenski vrhunski pisatelj, ki nam je v svoji umetniški dovršenosti slovenske besede dal že lepo število literarnih del. Tudi ta Baragov življenjepis je po oceni kritikov napisan sočno ter je v njem pisatelj razvil vse svoje umetniške sposobnosti.

MEDNARODNO smučišče se obeta na jugoslovansko-italijanski meji. Poročilo iz Trsta pravi, da so na Kaninu sklenili pogodbo, da bodo smučišča z obeh strani povezali z žičnicami. Tudi pravno stran — spremembo mejnih predpisov — so menda že ugodno rešili. Italijanski zastopnik je povedal, da je mednarodno smučišče takega pomena, da bo povezavo z žičnico podprla tudi Evropska gospodarska skupnost.

Na Koroškem je padel predlog, da bi enako zadevo uresničili s projektom izgradnje Pece. Deželni glavar Wagner je na svojem neuradnem obisku Slovenije predlagal predsedniku slovenske vlade Zemljariču čimprejšnjo uresničitev projekta.

MED TUJIMI ŠTUDENTI je v Sloveniji vsako leto veliko Afričanov. Novinarji so vprašali črnega študenta ekonomije, Dadija Mahadjirmira iz Čada, kakšni so njegovi vtisi o Sloveniji. Nič kaj lepega spričevala ni dal Slovincem. Dejal je, da se je kljub naklonjenosti pristojnih oblasti težko vključiti v slovensko življenje, zato se on in ostali afriški študentje bolj družijo s tujci. Po njegovem mnenju je pri posameznih Slovincih še precej rasistične miselnosti, zlasti med mladino. "Sprva smo se s Slovenci skušali čim bolj približati, toda ti so se pokazali kot zaprt in hladen narod. Pogosto se mi zgodi, da me mladostniki na cesti zasmehujejo", je povedal afriški študent iz Čada ter pristavil: "Komaj čakam, da se dokončno vrnem domov. Ne bi hotel živeti v tujini . . ."

RADIO VATIKAN je pred kratkim poročal o neki sestri Mariji Vinceniji Sereni kot najstarejši redovnici na svetu. Dopolnila je 101 leto. Pa je moral kmalu popraviti na račun — slovenske sestre **Andreje Bezeg**, ki je stopila že v 103. leto življenja. Naša stoletnica je Belokranjka, rojena 4. aprila 1879 v Semiču. Je članica sester noterdamk in živi že od leta 1901 v Ilirski Bistrici, kjer so noterdamke svoj čas vodile dekliško šolo. To so jim vzeli in poučevati v povojni stvarnosti ne smejo več, je pa tam še 24 sester, ki žive skupno redovno življenje. Sestra Andreja je svoj čas poučevala nemščino, privatne inštrukcije v nemščini pa je dajala prav do svojega devetdesetega leta.

"Vsi me imajo radi in jaz imam rada vse." pravi naša stoletnica, kateri želimo tudi mi v Avstraliji vse dobro do novih rojstnih obletnic.

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro **BRUŠENIH OPALOV** in **DRAGIH KAMNOV**, izdelujemo pa tudi **ZLATNINO** in **SREBRNINO** po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino, zaročne in poročne prstane . . .

OBIŠČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,

EAST MALVERN (Melbourne), 3146

Telefon: 509 1611

LETOS je bilo že deseto vsakoletno mladinsko romanje na Brezje in četrto na Ptujsko goro. Nad tisoč mladih kristjanov iz vse Slovenije je peš, nekateri res oddaljeni pa s kolesi, v noči od 26. do 27. junija opravilo svojo romarsko pot. Medškofijski odbor za študente je določil kot vodilno misel letošnjega romanja geslo: Razrušiti notranje ječe! To se pravi: osvoboditi se sebičnosti, zakrknjenosti, sprejeti ozračje odprtosti in priateljstva, v sebi in v svetu razkrinkavati vsako zlaganost in krivico... Ti mladi ljudje iščejo poglobljenosti v veri — kljub okolju, ki je razkristjanjeno in njih iskanju nenaklonjeno. Zanimivo, da ta vsakoletna romanja pritegujejo vedno več in več krščanske mladine.

TURNIŠČE JE znana prekmurska božja pot. Odrasli z mladino v župniji so začeli prenavljati svoje starodavno svetišče, ki se imenuje "Marija pod logom". Poletni meseci so s počitnicami kot nalašč za to. Farani so sami prekrili streho, namesto dotrajanega zvonika so postavili novega, v notranjosti cerkve pa urejajo toplotno izolacijo in še precej drugih novosti. Ob raznih večjih ter drobni delih so otroci in mladina prispevali za obnovo svetišča 3000 prostovoljnih ur, vsega vloženega dela pa je doslej nad 5000 ur. Pridni so turniški farani, ali ne?

SNEG IN ZIMA pobereta na slovenskih cestah 60 odstotkov denarja, ki je namenjen za vzdrževanje. Letos pa je bilo še hujše, saj je zimska cestna služba delovala celih 151 dni. Cestarji so porabili kar 21.637 ton soli, kar je izredno veliko. Prejšnja leta so jo porabili le okrog 12.000 ton — tudi ta primerjava priča, da je bila zadnja zima res izredna.

UMRL JE 5. julija na svojem domu na Viru pri Domžalah dr. ŠTEFAN STEINER, dekan bogoslovne fakultete v Ljubljani in izredni profesor moralne teologije. Rojen je bil leta 1926 v Beltincih, kamor so ga peljali k pogrebu na domače pokopališče. Duhovnik je postal leta 1953, doktor bogoslovja pa leta 1961. Od lani ga je mučila zahrbtna bolezen in mu izpila vse življenjske moči. Bil je zelo delaven tudi kot teološki pisatelj in je njegov odhod za slovensko Cerkev velika izguba.

PODSREDA,
naselje
na Kozjanskem

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevezemo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff, Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezen, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

NA SESTANKU, ki so ga imeli dne 9. junija letos na Brezjah slovenski škofje z višjimi predstojniki slovenski redovnih skupnosti, je koprski škof Jenko razkril zaskrbljenost glede svoje škofije. Med 210 duhovnjaki je kar 75 mest nezasedenih, versko življenje pa je v primerjavi z drugima dvema slovenskima škofijama slabše. Lansko leto je bilo v koprski škofiji le 2018 krstov, cerkveno pokopanih ljudi pa je bilo 2188. Krščenih je samo polovica rojenih otrok in od 370 otrok rojenih na področju župnije v Kopru samem je bilo krščenih le 110 novorojenčkov. Mesto ima velik dotok muslimanskih otrok.

(Drawing by Annie Vallotton in the Good News Bible)

“PROSITE GOSPODA ŽETVE...”

EVANGELIJ, ki sem ga izbral tokrat, govori o prvi Jezusovi pomnožitvi kruha in rib: s petimi hlebi in dvema ribama je nasitil pet tisoč mož, žena in otrok, ki so prav tako jedli, pa evangelist niti ni štel. Že v naslednjem poglavju govori isti evangelist Matej tudi o drugi pomnožitvi, ko je Jezus s sedmimi hlebi in nekaj ribicami nasitil množico štirih tisoč (tudi tu prisotnih žena in otrok ni vključil v število). In ko so končno na ukaz pobrali ostanke, je pri prvi pomnožitvi ostalo dvanajst košar, pri drugi pa sedem. Čudovita zadeva, katero ljudje, ki jih je Jezus nasitil, kar niso mogli pozabiti. Nič čudnega, da so se med sabo že menili, kako bi Jezusa s silo vzeli in ga oklicali za kralja. Ta bi bil res dober vladar, so si mislili v svojih človeških željah in poračunih tega sveta: kruha nam bo delil v izobilju, to pa je najvažnejše.

Seveda so se njihovi načrti izjalovili, kajti Go-

spod se je umaknil. Kasneje pred Pilatom je povedal jasno, da “njegovo kraljestvo ni od tega sveta”, četudi v resnici je Kralj. Tudi pri nahranjenju tolake množice je imel poleg usmiljenja do lačnih poslušavcev v mislih njih pripravo na evharistični kruh. Morda ga bodo po tem čudežu lažje razumeli, ko jim bo govoril o še vse večjem čudežu božje ljubezni — o Kruhu, ki pride iz nebes, o lastnem telesu, ki ga bo dal svojim vernim v hrano za večno življenje.

Toda kaj se zgodilo? Ko je Jezus množici obljubljal svoje telo v hrano ter poudarjal, da “kdor ne bo jedel njegovega mesa in ne bo pil njegove krvi, ne bo imel življenja v sebi”, je doživel ravno nasprotni uspeh kot pri pomnožitvi kruha. Niso ga razumeli, saj so bile njegove misli visoko nad

Božja beseda

BOG NAMI NA GOSTIJO

To govori Gospod: O vsi žejni, pridite k vodi! Tudi vi, ki nimate denarja, pridite, kupite žito in jejte! Pridite, kupite žito brez denarja in brez plačila! Zakaj trošite denar za to, kar ni kruh, in svoj denar za to, kar ne nasiti? Poslušajte me vendar in boste dobro jedli in boste se boste krepi. Nagnite uho in pridite k meni! Poslušajte me, da bo vaša duša! Sklenem z vami večno zavezo, na temelju milostnih obljub Davidu. Iz 55, 1—3

JEZUS NAMI VSO MNOŽICO S KRUHOM

Ko je Jezus slišal za smrt Janeza Krstnika, se je umaknil v samotni kraj sam zase. Toda množice, ki so to zvedele, so šle iz mest peš za njim. Ko je izstopil, je zagledal mnogo ljudi; zasmillili so se mu in je ozdravil bolehe. Ko se je pa zvečerilo, so stopili k njemu učenci in rekli: “Samoten je kraj in dan se je že nagnil; odpusti množice, da ne bodo v vasi in si kupijo živeža.” Toda Jezus jim je rekel: “Ne treba odhajati, dajte jim vi jesti.” Rekli so mu: “Nimamo kaj več ko pet hlebov in dve ribi.” Rekel je: “Prinesite mi hlebov in dve ribi, se ozrl v nebo in jih blagoslovil; nato je razlomil in dal učencem, učenci pa množicam. In vsi so se nasitili; nato so pobrali ostanke koscev, dvanajst košev. Teh, ki so jedli, pa je bilo kakih pet tisoč mož, brez žen in otrok. Mt 14, 13—21

dobrinami tega sveta in so obljubljele duhovno, ne pa materialno korist. Kot pripoveduje sveto pismo, so celo nekateri njegovih učencev od njega obrnili hrbet z izgovorom: “Trda je ta beseda, kdo jo more razumeti?”

Menim, da v primerjavi vseh teh dogodkov — pomnožitve zemskega kruha in obljube evharističnega Kruha — zasledimo vso tragiko človeštva. Takrat se je spočela in nadaljuje se skozi vsa stoletja zgodovine prav do naših dni. Človek je s svojimi mislimi obrnjen v ta svet, vse bi dal, da bi ne bilo treba biti lačen in žejen. Za to se danes prodaja poštenje, prodaja se zvestoba, prodaja celo versko prepričanje... Še med kristjani, ki redno hodi-jo k nedeljski maši in se imajo za “dobre”, mnogi ne znajo ceniti daru božjega Kruha, ki prihaja na

oltar s posebnim namenom: da ga lahko uživamo v hrano v svojo duhovno rast in zorenje za nebesa. Koliko vernikov izpolni z mašo samo nedeljsko dolžnost — morda zgolj iz tradicije in brez iskrene ljubezni do Boga — milost obhajila, združenja z Bogom, pa puste iti hladno mimo. Morda se udeležijo obhajila enkrat, dvakrat na leto, za božične in velikonočne praznike — spet več ali manj zgolj v občutku neke skrajne meje dolžnosti, ki jih še veže na krščansko tradicijo. Kaj jim more taka vera nuditi v življenju? Žal prav malo ali pa ničesar: več jim je v breme in utesnjenost kot pa v širino zavesti božjih otrok. Zato je ne znajo ceniti in jim ne bo nikoli pomenila tistega, kar bi jim lahko.

Ob misli na Kruh iz nebes se moramo nujno ustaviti tudi pri duhovniku kot božjem služabniku, posebej izbranim po božji volji, da Kristusa prikliče na oltar. Oblast, ki je dana le nekaterim članom Cerkve in še tem ne po njih zaslugi, ampak po božji izbiri. Duhovniki so zgolj orodje v rokah Vsemogočnega, da vodijo, darujejo in dele zakramente. Ostanajo tudi po izvolitvi ljudje — kljub skrivnostni moči posvečenja, ki more samega Boga priklicati na oltar. Ta misel iskrenega kristjana pretrese, obenem pa ga navdaja s spoštovanjem do poklicanih, s pripravljenostjo za sodelovanje, z dnevno molitvijo zanje, da bi vztrajali v službi Boga in vernikom ter da bi se jim pridružili novi poklici v pomoč in nadaljevanje dela.

Če je danes padlo spoštovanje do duhovnika, je padlo tudi zato, ker nam ni več mar, kaj nam posreduje: Boga samega v nebeškem Kruhu. In če je duhovniških in redovniških poklicev vedno manj, je vzrok tudi v tem, da v ta namen ne molimo. Bog je dal rast Cerkve po apostolatu v roke vernikov samih. “Prositate Gospoda žetve, da pošlje delavcev na svojo žetev!” Le vprašajmo se iskreno, koliko smo mi doslej prosili v svojih molitvah, naj Gospod obudi poklice in jim da stanovitnost? Morda je tudi po naši malomarnosti marsikateri mladih preslišal božji klic, morda — če gre za koga v naši bližini ali celo družini — zaradi naših kritičnih sodb in našega nekrščanskega zgleda? Prav je, da si v mesecu novih maš, ki jih je žal po svetu in tudi v naši rodni domovini tudi letos vse premalo, izprašamo vest o tem. Kot člani božjega ljudstva smo soodgovorni za širjenje Kristusovega kraljestva na svetu.

p. basil lipka...

Fr. Basil Valentin O.F.M.,
Baraga House,
19 A'Beckett St., Kew Vic., 3101
Tel.: 861-8118 in 861-7787

Slovenske sestre — frančiškanke
Brezmadežne, Slomšek House
4 Cameron Court, Kew, Vic., 3101
Tel.: 861-9874

8. julija 1981 •

• Letošnje proščenje, ki smo ga obhajali na prvo juljsko nedeljo, je privabilo v naše versko središče veliko število rojakov. Tudi vreme nam je bilo kljub zimi naklonjeno, četudi so bile napovedane plohe, ki pa so se očitno izognile Melbournu. Po slovesnem bogoslužju smo se zbrali še v dvorani pod cerkvo in z domačim srečanjem nadaljevali slavje: ob polnih mizah dobrot in ob domačih melodijah ansambla "Kristal", kateremu na tem mestu naša zahvala.

Iskrena zahvala tudi članicam Društva sv. Eme, ki so imele na skrbi postrežbo, in vsem gospodinjam, ki so prinesle svoje dobrote.

• Po več tednih so se za bogoslužje proščenja spet oglasile naše orgle. Sestra Silvestra, ki je po operaciji kolka še ob palicah, se je kljub temu potrudila na kor in sedla za tipke. Želimo ji skorajšnjega zdravlja.

• Med srečanjem proščenja nismo pozabili že tradicionalnega srečolova. Ker so bili dobitki podarjeni, je bil izkupiček \$120.50 čisti dobiček. Tokrat smo ga namenili naši Baragovi knjižnici, da bo lahko nabavila nekaj novih knjig.

Naj ob omembi knjižnice dodam, da so njene omare že prepolne. Gospod Čelhar, ki nam jih je brezplačno izdelal pred otvoritvijo, nam je obljubil in je že vzel mero za novo omaro vzdolž še edine prazne stene knjižne sobe. Bog mu povrni!

• Pleskar Franjo Frančič je bil spet v Baragovem domu. Tokrat se je spravil na bralno sobo z zemljevidom Slovenije na eni steni. Soba je dobila novo obleko, Franjo pa je obljubil, da se bo ob prvi priliki lotil še dveh spalnic, ki sta potrebni pleskarskega obiska. Tudi njemu: Bog povrni! In prav tako Laukovemu Marjanu, ki se je na omembo v naši nedeljskih Oznanilih javil, da bo prebarval železne stropne traverze v cerkvi.

Zahvala tudi Martinu Adamiču, ki je položil nove ploščice na pod ene prh v Baragovem domu, da strop v obednici ne bo več moker. V stari in veliki hiši je vedno kaj popravil. Zato sem res hvaležen vsakemu, ki mi pri-skoči na pomoč s svojim delom.

• Nekaj družin je izrazilo željo, da bi versko središče priredilo **družinski izlet na sneg**. Rade volje, če bo le dovolj prijav, da napolnimo avtobus. Ker sem sam za vse nedeljsko delo, bi raje sprejel skrb za **sobotni** in ne nedeljski izlet, najprikladnejša sobota pa bi bila 8. avgusta. Torej: družine, ki se za izlet zanimate — prijavite se! Če ne bo dovolj priplašencev, izlet seveda odpade.

• Porok tokrat v naši cerkvi ni bilo, krstili pa smo na 13. junija novo članico družine Pavla **ROB** in Stelle r. Cimerman, Mulgrave. Njeno ime bo **Natalie Paula**. — 27. junija je bil krščen **Anthony**, ki je prvorojenec družine Angela **KLANJA** in Ivce r. Musulin. Prinesli so ga iz Endeavour Hilla. — Isti dan je krstna voda oblila tudi **Rosanne Maree**, novi prirastek družine Petra Gordona **MYERSA** in Rosalie Therese Molloy, Greendale.

Vsem novokrščencem naše iskrene želje, da bi jih družine lepo vpeljale v življenje božjih otrok.

• Ne vem, če bo ta številka **MISLI** pravočasno med melbournskimi bravci, da jih bo mogla spomniti na ekumensko bogoslužje s prošnjami za usuznjene narode: v nedeljo 26. julija ob treh popoldne v stolnici sv. Patrika. Že več let se za to priliko pridružujemo ostalim narodom kot slovenska skupnost z zastavami in banderi ter narodnimi nošami. Upam, da nas bo tudi letos lepo število. Slovensko prošnjo bo zopet izrekla v narodni noši Lahova Marija.

• Med pismi naročnikov pod "Križem avstralske Slovenje" je poročilo o smrti **FRANCA ČEHUNA**, ki je umrl v juniju v Benalli. Pokojnik je bil dolgoletni zvesti naročnik **MISLI** in ne dolgo pred smrtjo jim je poslal svoj zadnji dar za Bernardov tiskovni sklad. Kot bolnik, zaznamovan s smrtno boleznijo, me je pri vseh obiskih, tako v bolnišnici v Melbournu kakor v Benalli, presenetil s svojo mirno predanostjo božji volji. Res lepo pripravljen se je poslovil ob časnega življenja, da je prejel večno. R.I.P. Vsem sorodnikom naše iskreno sožalje!

V Melbournu pa je 30. junija na svojem domu v Fawknerrju mirno zaspal **FRANC SPREITZER**. Zadnji čas je bolehal ter poležaval; ni dolgo tega, ko sem mu prinesel sveto obhajilo in je prejel tudi sveto maziljenje. Tako je lepo pripravljen stopil pred svojega Stvarnika.

Pokojnik je bil rojen 9. aprila 1911 na Stari žagi pri Črmošnjicah. Po poklicu je bil žagar, v Avstraliji pa je do svoje starosti vodil lastno mizarstvo delavnico. Leta 1939 se je v Črmošnjicah poročil z domačinko Hertto Thelien. Po vojni je Spreitzerjeva družina prišla v Avstrijo, leta 1950 pa v Avstralijo, kjer zapuščila poleg žene dva odrasla in že poročena sina, Adolfa in Franca, dočim hči Hilda s svojo družino zdaj živi v Kanadi. Enega brata in sestro ima v Nemčiji, dva brata v Kanadi, en brat pa je še doma na očetovi žagi.

Pogrebno mašo smo imeli na petek 3. julija v župni cerkvi sv. Marka v Fawknerrju, nato je sledil pogreb na fawknersko pokopališče. Pokojniku večni mir, sorodnikom pa iskreno sožalje!

• Večerno mašo bomo imeli na prvi petek (7. avgusta) in na Veliki šmaren (Vnebovzetje Marijino, sobota 15. avgusta), ki je v Avstraliji zapovedan praznik. Vabljeni!

• Od darilnih kuvertic ki smo jih poslali s pismenim vabilom na proščenje, se jih je doslej vrnilo 181 s skupno vsoto 2,057.50 dolarjev. Vsem iskrena zahvala. Kot sem omenil, bo šla letos ta nabirka na dolg za bodoči Dom počitka. Bančno posojilo smo že lani izplačali, da nas ne dušijo visoke obresti, s tem pa so nam ostala privatna posojila na manjše ali brez obresti, s katerimi so nam rojaki priskočili na pomoč. V skrbi za te dolgove bi nerad nadaljeval z načrti in tudi banka bo raje posodila novo vsoto, če bomo prosti drugih obvez. Računam na lep uspeh Mladinskega koncerta in seveda Walkathona, ki bosta zopet dodala v Fond za Dom počitka.

• Da nas bo s. Ema zastopala pri novi maši p. Bernarda Goličnika, sem že v majski številki omenil. Zdaj je datum seveda že za nami in s. Ema se bo v začetku avgusta vrnila med nas. S svojim sedemdnevним teden-skim delom v kuhinji Baragovega doma si je počitnice res zaslužila. V njeni odsotnosti pa nam kuha sestrška kandidatinja Ivanka Kropich iz Wollongonga. Moram reči, da je kljub mladim letom odlična kuharica, ki zasluži našo pohvalo in zahvalo.

• Ne pozabite na naše letošnje prireditve:

LETNI SEJEM Društva sv. Eme bo na pro nedeljo v avgustu (2. avgusta) po deseti maši. Prodajaokusnega peciva, ročnih del, knjig, nabožnih predmetov... Srečo-

DRUŠTVO SV. EME

vabi na letošnji

SEJEM

2. AVGUSTA

po deseti maši

v cerkveni dvorani!

VABLJENI!!!

lov z lepimi dobinki! Kuhinjska poslastica sejma bo svežepečeni prašiček, ki ga bo Lončarjev Božo na dvorišču posebej za to priliko spekel na ražnju. Da gre ves dobiček v dobre namene, menda ni treba posebej omenjati.

MLADINSKI KONCERT bo 23. avgusta popoldne ob štirih. Prijave za nastop še sprejemamo. Doslej so bili vsi ti naši koncerti zares užitek za vse in smo prepričani, da bo tudi letošnji. Napolnimo dvorano!

OČETOVSKA PROSLAVA bo na prvo nedeljo v septembru (6. septembra) po deseti maši.

DAN OSTARELIH z WALKATHONOM mladine za naš bodoči Dom počitka bo na tretjo septembrsko nedeljo (20. septembra).

SREČANJE bivših fantov Baragovega doma in njih družin ob 21. obletnici bo na soboto 26. septembra na domačem večeru v cerkveni dvorani.

VABLJENI STE

na

MLADINSKI KONCERT

NEDELJA, 23. AVGUSTA, ob štirih popoldne
v BARAGOVI DVORANI našega središča v Kew.

Pestri nastopi slovenske mladine

VSTOPNINA: Odrasli \$4.—, upokojenci in mladinci \$3.—, otroci prosto.

Dobiček predstave je namenjen SKLADU ZA DOM POČITKA.

Stopil bom k božjemu oltarju...

Objavljamo intervju iz SREČANJ, glasila slovenske Frančiškove družine. Urednik p. Miha Vovk je stavil nekaj vprašanj novomašniku p. BERNARDU GOLICNIKU, ki ga tudi mi v Avstraliji poznamo, zato nas bodo njegovi odgovori gotovo zanimali.

V današnjem javnem pojmovanju je odločitev za duhovniški, oziroma redovniški poklic precej nenavadna, če ne že kar čudna. Kako ti gledaš na to in kaj te je vodilo v to "nenavadno" odločitev?

Te "nenavadnosti" duhovnika v očeh moderne dobe, v tem križanju vseh različnih misli, idej in vrednot, sploh ne gre jemati tragično. Duhovnik je bil sredi človeške družbe v vseh časih dvoumen. Za ene je nepotreben in odvraten, za druge pa skrajno potreben in privlačen. Duhovnik, osvobojen vsega tega, kar bremeni njegovo duhovniško podobo, bo vedno nenavaden. Nenavaden zato, ker oznanja evangelij. Evangelij pa, če duhovnik oznanja v vsej njegovi čistosti, navdušuje, straši in vzbuja pohujšanje. In moja nenavadna odločitev? Bog prytako nenavadno kliče vsak dan znova; včasih glasneje in jasneje, spet drugič manj jasno. Na ta klic skušam uglasiti svoje življenje. Ta klic pa me vodi tudi tja, kamor "sam nočem iti".

Novo mašo imaš v letu, ko se pripravljamo na 800-letnico rojstva sv. Frančiška Asiškega. Odločil si se za pot, ki jo je on izbral pred tolikimi leti; kako boš ti uresničeval to danes?

Na razpotju dvajsetega stoletja bi mi bil potreben sv. Frančišek kot brat, da bi me pravočasno ustavil ob znamenjih časa ter me usmeril h govornici časa ter potrebam ljudi.

Ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar opozarja redovnike k izvrševanju njihovega poslanstva v slovenskem prostoru. Se ti zdi, da frančiškani opravljamo svoje poslanstvo, ki bi ga naj imeli v Sloveniji? Imaš kakšne konkretne predloge, ki bi lahko pripomogli k temu, da bi naše poslanstvo še bolj zaživel?

Frančiškani smo del Cerkve na Slovenskem in tako vršimo poslanstvo Cerkve. O tem ne gre dvomiti. Vprašanje pa je, ali res opravljamo svoje specifično frančiškansko poslanstvo. Vse preveč smo se ogradili z župnijami. Tu se naš "znani svet" prične in konča.

Vprašuješ me o predlogih? Tu bom navedel enega zares specifičnega. Slovenski frančiškani potrebujemo eremitorij — samostan, kjer bi se "odpočili" in zoreli. Tako bi se med duhovno osveščenimi brati našli "Krištofi Kolumbi", ki bi znali tvegati in odkrivati nove oblike apostolata onkraj župnijskega. Frančiškanski apostolat je kot žarek, ki se skozi prizmo evangelija razprši v barvni spekter duhovnosti in aktivnosti.

Zadnja leta si se poleg študija že uvajal v pastoralno delo. Kaj te je pri tem najbolj veselilo in komu, oziroma čemu se boš zlasti posvetil v svoji duhovniški službi?

Tu naj spregovore besede Khalila Gibrana, katere sem si izbral za vodilo duhovniškega dela: "Svojo svetilko bom dvignil prazno in neprižgano in nočni čuvaj bo vli valjanjo olja in jo tudi prižgal." Duhovnik ima po božjem naročilu vlogo voditelja iz sedanjosti v večnost.

Lansko leto se je v tej reviji predstavilo devet novomašnikov iz Frančiških redov. Letos sta samo dva. Pogled naprej kaže, da se lanskoletno število ne bo tako hitro ponovilo. Tudi pogled v predavalnice teološke fakultete nas ne razveseljuje; torej ostaja problem duhovniških poklicev v bodoče še bolj pereč. Ali niso za to skrivni tudi duhovniki sami, ki temu posvečajo premajhno pozornost?

Gre za zastrašujočo ugotovitev, da današnji človek izgublja smisel za potrebo duhovnikov. Ljudje vse premalo ali pa sploh ne molijo za duhovniške poklice. Mnogi krščanski starši si niti ne želijo sina duhovnika, hčere redovnice. Tako Bog, ki hoče človekovo sodelovanje, ne kliče novih poklicev. Vsak duhovni poklic mora biti izprošen z molitvijo. Za duhovne poklice je treba moliti in delati. Molitev je živeta vera. Kjer molitev umre, kmalu umre tudi vera. Kjer umre vera, tam umre usmerjenost človeka k Bogu. Zaradi krize duhovniških poklicev bo v bodočnosti pomembno predvsem to, kakšni bodo duhovniki, in ne, koliko jih bomo imeli.

Revijo "Srečanja" dobro poznaš. Mislim, da ni pretirana trditev, da gre zasluga za to, da stojiš ti

na pragu svojega duhovništva, tudi njenim bralcem, saj so te, poznali ali ne, podpirali s svojo molitvijo in darovi. Gotovo bi se jim rad kot novomašnik zahvalil in jih spodbudil?

Bog naj vam povrne za vse vaše molitve in darove. V

teh dneh, ko sprejemam knjigo, ki ne bo nikdar stara, ki je večno nova in večno mlada, ki jo je Kristus izročil svoji Cerkvi in jo bom moral držati visoko v rokah, vas prosim za pomoč v molitvah. Potreboval jo bom kot Mojzes, kajti ta knjiga življenja bo morala stati visoko, da bodo sestre in bratje mogli čuti njen glas.

F. GRIVŠKI:

V O Z
N I
K I
P O V E S T

(22)

Pod noč je Niko vstal in odhitel v hlev. Skoro, da se je preplašil velike praznote, ki je zijala ob praznih jasliah. Nekdaj je bilo drugače! Odvezal je živino in jo gnal na korito. Za hišo sta se srečala s Petrovim Janezom. Pristrčno sta se pozdravila in skupaj odšla h Gregorjevim. Dolgo v noč se je razpletel razgovor, poživljen po rujnem vipavcu, s katerim je postregla Tilka. Vseh znanih so se spomnili, samo polirja ni omenjal nihče.

Ze pozno je prišla klicat Janeza Erna z otrokom v naročju. Veselo je pozdravila Nikota. Janez je vzel otroka v naročje, se poslovil in odšel z ženo domov. Do vrta sta ga spremila Niko in Tilka. Ob hišnem voglu je obstal. Jasna noč je klicala zvezde izza gore. V grmovju je pel večerno pesem kos.

«Niko!» je slovesno dejal. «Sosed mi boš! Tudi ti boš pestoval. Najino prijateljstvo naj se prelije na obe družini. S skupnimi močmi bomo zasuli jarke, ki jih je izkopala cesta! Jutri zjutraj bova orala na vaših njivah! Lahko noč! Stisnili so si roke in Petrova sta izginila za hišo.

Ostala sta ob vrtu sama s Tilko.

«Si slišala, kaj je dejal Janez?» je nalahno vprašal Niko.

«Sem!»

«In kaj praviš ti?»

«Amen!»

Po dolgih letih sta se objela. Tisto noč je Niko ves srepočival v hiši. Tilka pa je z materjo še molila žalostni rožnega venca za očeta, ki ga ni bilo doma.

Sosedje so začudeno gledali, kako so se brazde na

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU:

\$40.- N.N.; \$22.- Julka Erzetič; \$20.- Druž. Valentin Lenko (namesto venca na grob umrlega očeta Ivana Mavrič); \$15.10 Jože Kučko; \$10.- Krista in Franc Mautner, Jože Vogrinčič, Frank Matjašič, Franc Šveb; \$8.- Jože Košorok; \$6.- Franc Težak, Miroslav Penca, Antonija Sankovič, Alojz Kofol, Božo Štiberč; \$5.- Romana Favier-Zorzut, Anica Pegan, Ana Lešnjak, Danica Kozole, Ana Čarman, Milka Pongrac, Anton Vrisk, Adolf Marcen, Rafael Koren, Ivan Novosel, Mariyan Kora, Danilo Kresevič, Stanko Aster-Stater, Jože Čulek, Franc Čulek, Alojz Brne, Kancijan Kobal, Jože Lipovž, Stanko Ogrizek; \$4.60 Ivanka Krempf; \$4.- Marija Bizjak; \$3.20 Jurij Bogdan; \$3.- Vincenc Štolfa, Stanislava Persič, Venceslav Ogrizek, Anton Ludvik, Anica Szivatz, Vinko Erjavec, Marija Radič; \$2.- Frank Šiftar, Alojz Seljak, Jože Brodnik; \$1.- Ferdo Toplak, Anton Pirnar, Marija Golčman.

SLAD ZA VIETNAMSKE
BEGUNCE:

\$20.- Miroslav Penca; \$10.- Ana Čarman; \$7.- Kancijan Kobal; \$5.- Marcela Bole; \$2.- Jožef Stemberger.

NAŠIM POSINOVLJENIM
MISIJONARJEM,
TOGO, AFRIKA:

\$60.- N.N. (Sydney); \$2.- dodatek k melbournski postni družinski nabirki.

Dobrotnikom Bog povrni!

IT'S
IN EVERY
SLOVENIAN

Del Ljubljane -
s Kamniškim sedlom v ozadju

Gregorjevih njivah naglo odpirale. Še med prazniki so bile vse njive zorane.

«Ta je prinesel Gregorjevi hiši vstajenje!» so ugotavljali eni. Drugi pa so dostavili: «Saj je bil že zadnji čas!»

Vsa lepa se je prismejala velika noč. Veliki teden je bil poln sonca, da so ljudje komaj našli zvečer čas za cerkev. Luka je snažil božji grob, postavili so ga pa fantje, ker se je mežnar postaral. Otroci so regljali z ropotavkami. Ženske só pa peklo «menihe». Mati Marička je spekla še posebno velikega «meniha». «Za mojega Markca, ko bo v ponedeljek prišel domov.» Največjo lupino je vsadila v tanko testo. — Že dolgo let niso tako prijetno zapeli zvonovi na veliko soboto. Že dolgo ni mežnar Luka našel po hišah tako prazniških obrazov, ko je v veliki lanterni nosil okrog požegnani oženj. Pa tudi to je vedel povedati župniku, da še zlepa ni nabral toliko pirhov kot to leto.

«K zemlji so šli, zato jih zemlja redi!» je pojasnil župnik. Najbolj pa so bili vsi veseli večerne procesije. «Kaj tako lepega pa že davno nismo doživeli!» so vzklikali. Celotna ljudje iz sosednjih župnij, ki zlepa niso poznali pohvale, so sicer z zavistjo, pa vendar enodušno priznali: «Letos so se pa postavili!» Pa je bila procesija tudi v resnici veličastna! Na hribih so goreli kresovi, vsa okna v hišah, tudi visoko pod goro so žarela v svečah, na zvoniku so žgali raznobarni oženj, iz lin so metali rakete, Gregorjev drugi sosed Jurij je palil možnarje za vasjo, med hišami pa je močno valovila pesem, polna zmagoslavja in glasov, med katerimi je plaval Nikotov tenor tako mehak in zvočen, da so ljudje začudeni prisluhnili. Tudi zvonarji so udarjali poskočne, da so jih pošteno bolele roke. Starim so silile solze v oči, ker so po dolgem času spet slišali stare pesmi, ki so jim bile znane in najbolj všečne. Ta večer je bil zadovoljen celo organist.

Po procesiji sta Niko in Tilka zavila domov. Pod hribom je blestela domača hiša vsa žareča v svečah, ki jih je čuvala mati Marička.

«Verjemi, Tilka, da se nam sreča smeje iz oken!»

«Da le ne bi skočila skozi okna,» ga je podražila. Bilo ji je slovesno in mehko ko one dni, ko je še z bratom skakala po klancu. Vejo je nosil nad seboj in prepeval: «Aleluja. Aleluja!»

«Jutri pride!» je vzkliknila.

«Pride gotovo, tako je pisal!»

«In udarili si bomo v roke!»

Niko jo je prijel za roko in obstal.

«Potem bova zvezana!»

«Le še malo počakaj!» je ponažajala.

«Za vedno?»

«Do smrti!»

Še dolgo v noč so goreli kresovi in peli zvonovi. Najbolj pa je gorelo in pelo dvoje src v veselem pričakovanju.

Na velikonočni ponedeljek so šli ljudje v Emaus. Komaj ozelenele police — položne senožeti za vasjo — so bile polne majhnih skupin, ki so posedle po travi, rezale žegen,

sekale pirhe in pile iz pletenih steklenic. Vmes je igrala harmonika kakor svoje dni.

Pri Gregorjevih so imeli goste. Z župnikom je prišel po klancu domači sin pater gvardijan. Izletniki ob poti so prijazno pozdravljali oba gospoda.

«Danes bodo mešetarili!» so govorili med seboj in ugi-bali, kdaj bo poroka, kaj bo s starim in kako se bo vsa ta reč končala.

V hiši so prijetno kramljali. Tilka si je oblekla novo obleko in stregla gostom. Najbolj radovedna je bila mati Marička. Podrobno je moral opisovati oče gvardijan, kako je z očetom.

«Odkar je odšel Niko,» tako je pripovedoval, «je postal oče nemiren. K vodnjaku sili, po cele ure presedi tam in gleda v globino. Tihoma kliče v temno jamo: «Fortunat! Fortunat. Oglasi se, nikar se ne skrivaj! Ven pojdi, saj sva sama!» Zdi se, da sliši glasove iz jame. Razburi se in udarja z roko: «Le udari! Tako! Še enkrat!» Skloni se globoko in veleva: «Zdaj pa le ven! Žandarji so na cesti! Beživa!» Naglih korakov gre v celico in se zaklene. Skrbi me, kaj bo z njim. Ukazal sem zapreti vodnjak in naročil bratu, naj skrbno pazi na očeta!»

Mati je preplašena poslušala, povabila glavo in zahtela. Pa jo je znal župnik potolažiti in spraviti v dobro voljo.

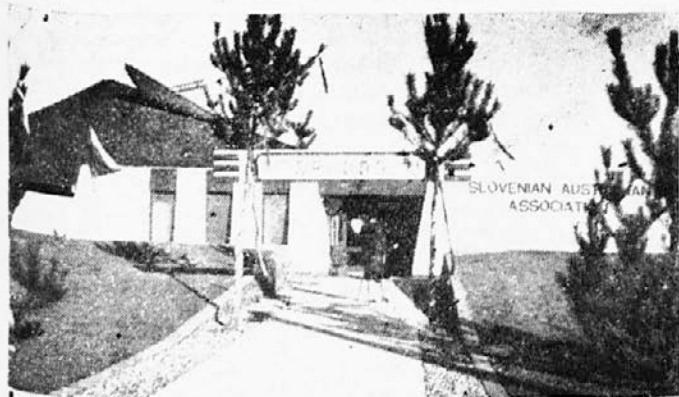
«Kaj bi se grizli,» je modroval. «Oče bo ozdravel pa zet bo prišel v hišo! Nova krepka roka se bo poznala po-

POLEG KNJIG, ki so našete na sprednji notranji strani platnic, ima uprava **MISLI** na razpolago tudi te knjige:

SLOVENIA LAND OF MY JOY AND MY SORROW. Obsežno knjigo 321 strani velikega formata je v angleščini napisal slovenski duhovnik v ZDA Vladimir Kozina. Živo opisuje potek komunistične revolucije v naši domovini, ki jo je preživel kot mlad študent in mu je ubila starše ter dva brata. Cena \$9.-.

HVALIMO GOSPODA. Zbirka ljudskih cerkvenih pesmi v obliki molitvenika. 527 pesmi z notami, z dodatkom molitev. Cena \$5.- — Ista pesmarica v skrajšani obliki je na razpolago za \$2.-.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bravce **MISLI**
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš **DOM**, poznan pod imenom **TRIGLAV**, na Irving Street, **PHILLIP (CANBERRA), A.C.T.**, je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigiliije) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nudimo številne slovenske pijače, naša kuhinja pa servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od petih popoldan do desetih zvečer, na nedelje in praznike pa že od dvanajste ure dalje.

Tudi Vam bo pri nas vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOSLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

ZGODBE O ZDOMCIH IN ŠE KAJ. Spisal Frank Bükvič, izdala Slovenska kulturna akcija v Argentini. Cena \$6.-.

NAS IN MOJ ČAS. Zbirka studij etičnih in kulturnih vprašanj izpod peresa našega filozofa Vinka Brumna, ki živi v Argentini. Izdala Slovenska kulturna akcija. Strani 376. Cena vezani knjigi \$13.- nevezani \$10.-.

PERO IN ČAS. Izbor iz pisanja Mirka Javornika od 1927 do 1977, na 529 straneh. Izdala založba Tabor. Cena \$15.-.

Če knjige naročite po pošti, poštnina v ceni ni vključena.

P. Janez Tretjak O.F.M.,
32 Holden Street,
HINDMARSH, S.A. 5007
Telefon: (08) 46 5733

Urednik nestrpno pričakuje Odmeve iz Adelaide. Saj za junijsko številko ni nič "odjeknilo" iz Južne Avstralije in naši bralci so zaman iskali vesti iz adelaidskega verskega središča. Zaradi bolezni nisem mogel napisati članka za MISLI. Pa tudi za današnji članek ne vem, če bo prispel pravočasno do Melbourn. Pišem ga namreč ponovno, ker mi je včeraj p. urednik telefoniral, da moje prve pošiljke za ta mesec še ni prejel. Nesrečna pošta in nenehne stavke! Upajmo, da se bodo le unesli in se bo dostavljanje pisem spet normaliziralo ter rešilo neljubih zastojev.

Urniki bogoslužja v našem verskem središču je nespremenjen: ob delavnikih ob sedmi uri zvečer, razen srede, ko je bogoslužje že ob 6.30, ker ima ob sedmih mladinski zbor pevsko vajo. Ob nedeljah je sveta maša ob 9.30 dopoldne, popoldne pa je vsako zadnjo nedeljo v mescu. Ob zapovedanih praznikih je bogoslužje ob sedmi uri zvečer.

Dne 5. julija smo imeli v našem verskem središču slovesnost prvega svetega obhajila. Bila sta dva prvoobhajanca: Lili Ivančič in William Puž. Kljub skromnemu številu je bila slovesnost zelo lepa in prisrčna. Naš mladi adelaidski rod je zares dober in zelo rad sodeluje. Morda so ob tej priliki še bolj vneto sodelovali, kajti slavje je

vsod!» Na teh besedah je obvisel oče gvardijan. Znal je pa že tako lepo izpeljati, da so vsi čutili: Niko in Tilka naj se vzameta, to je iskrena želja domačih in skoroda božja volja! Pri Tilki je šlo tako kakor pri vsakem dekletu, kadar jo zasnujejo. Kazala je zadrego, se sramežljivo umikala, na zunaj vdano prepuščala odločitve drugim; v srcu je pa neprestano klicalo: «Da, hočem!» Niko pa je na vprašanje odgovoril odkritosrčno: «Prav rad jo vzamem, samo če me imate za vrednega, ker sem hlapec!»

V očetovem imenu je na kratko odločil sin: «Vidva se vzameta! Oklici se začno v nedeljo, za šagro sv. Jurija pa gresta pred oltar. Grunt bo do smrti prepisan na mater, potem pripade vajinemu prvemu otroku ali pa Tilki, če Bog ne bo dal otrok.» Nihče izmed mladih ni porajtal na te gospodarske določbe. Zadovoljno so si segli v roko in župnik je nazdravil.

(Dalje)

bito pol v slovenščini in pol v angleščini.

Med mašo je prepeval mladinski zbor — sami prijatelji prvoobhajancev — pod vodstvom g. Jožeta Šterbenca. Vsak, kdor naš zbor posluša, bo priznal, da ga vodi odličen mojster.

Prvoobhajanca je lepo pripravila naša mlada katehistinja Helena Rant, saj se je celo leto trudila s poučevanjem. Upajmo, da bo njen trud obrodil bogate sadove. Seveda s pomočjo staršev, da vse tisto, kar je Helena vsejala v mladi srca, starši negujejo dalje in zalivajo z molitvijo.

S prihodnjim šolskim letom bomo pričeli s pripravo za birno in bo trajala tri leta. Vsi, ki želite, da bi vaši otroci prejeli ta zakrament, prijavite svoje otroke do božiča.

Dne 12. julija so imele razne narodnosti našega mesta folklorni nastop. Organiziral je to prireditev Svet za etnične skupine v S.A. Tudi Slovenci smo imeli svoje zastopstvo, ki nas je lepo predstavilo javnosti. G. Jože Šterbenc je posebno lepo pripravil mladinski zbor, Janet Novak in Tomaž Valenčič pa sta nastopila z igranjem na harmoniko. Slovensko ubrano petje je dobilo posebno dolg aplavz.

Še zlasti smo ponosni, da je koncertne točke povezovala naša Helena Rant. Helena res veliko dela za nas adelaidske Slovence. Krmar našega Slovenskega čolna v S.A. pa je brez dvoma dr. Stanislav Frank, ki si zlasti veliko prizadeva za slovensko šolo. Podpira nas v skupni želji, da bi mladi slovenski rod v Avstraliji ohranil in lepo govoril slovensko.

Že dva tedna leži v bolnišnici Jože Pahor: z ledvicami ni vse prav. Upajmo, da bodo zdravniki kmalu ustavili bolezen. Mi pa zanj in za vse nepoznane bolnike med nami molimo, da bi okrevali.

Slovenska radijska oddaja je v pripravi našega verskega središča vsako drugo sredo v mescu zvečer ob osmih na valu 5BIFM. Adelaidski rojaki, vam je namenjena — poslušajte jo!

P. JANEZ

Sedež v vlaku

VČASIH na vožnji v službo ali domov v vlaku sedim. Kadar slučajno dobim sedež, seveda. Saj največkrat moram potovati stoje. Na srečo traja vožnja le pol ure, če se vlak po nepotrebnem ne zamuja. A te pol ure je zame marsikdaj zelo ploden čas. Nikdar mi misli niso tako gibke, domiselnost tako živa, kot je na vožnji. Seveda, če se ji prepustim. Saj, če kdaj vendarle ujamem kak sedež, navadno berem. Toliko stvari je, o katerih bi se rad poučil, toliko pisateljev, ki bi jih rad bral, toliko vprašanj, ki me vznemirjajo, da skušam porabiti vsak čas, ki mi ostaja po delu. Kadar sedim, največ berem, če imam kaj beriva pri sebi, in največkrat kaj imam. Kadar potujem stoje, mnogokrat tudi kaj berem, dostikrat ne morem. Zjutraj pač skušam prebrati dnevnik, da vsaj približno vem, kaj se v svetu godi. Zvečer pa so mi oči trudne. Tudi gneča v vlaku in vzajemno suvanje ne poživljata veselja do branja. Neprestano moteno in pretrgano branje ne daje užitka.

Kadar ne berem, razmišljam. Tudi opazujem in zopet razmišljam. Škoda, da tedaj ne morem svojih misli kako zapisati ali drugače ujeti. Res sem že marsikaj napisal tudi mna vlaku, na kolenih ali stoje na torbi, celo vsaj odlomke marsičesa, kar sem objavil. Zato pa je tako, kot je, bo kdo dejal. Je in naj bo. A ne bi mogel niti tega storiti, kar dosežem, če ne bi časa in navdihov čim bolj izkoriščal. Ko pa bi mogel zajeti še marsikaj, kar se mi zlasti na poti v glavi zbuji ali v glavo pripodi, bi imel kaj več za objavo. Morda celo kaj boljšega. Za urednike, ki me zalezujejo. Za bralce, za katere včasih vendar zvem, da bero, kar napišem. Celó za tiste, ki jim je moje pisanje preučeno, ki se pritožujejo, da ga ne razumejo; zanj še posebej pišem te vrstice in si domišljam, da vsaj tokrat pišem razumljivo za vsakogar, za vsakogar razen tistih, ki ne umejo, ker umeti nočejo. In pišem celo za one, ki sploh ne bero in nikakor samo mojega ne.

Kadar me ne vznemirja preveč kako vprašanje ali kadar sem preveč truden, de bi se ubadal z njim, tedaj pa opazujem. Dogajanje zunaj ob progi, dogajanje znotraj v vozu. Ljudi in njihove obraze. Kaj vse bi se dalo brati iz njih, ko "ljudi bi brati znal", kakor je to mogel Evangelist Krek? Ali ni na vsakem obrazu napisana vsa zgodovina človeka, ki ta obraz nosi, svetu razkazuje? Čeprav skoraj vsi ljudje skušajo ohraniti čim bolj malomaren videz, razen kakih ves čas čebeljajočih študentk ali kakega na ves svet pozablajočega parčka. Ti živijo v svojem svetu in se za soljudi sploh ne menijo. Za njih mene ni, a oni zame so. Včasih nadležni, drugič vsaj opazovanja vredni.

Opazujem dogajanje in opazujem obraze. Zanimivo je gledati zlasti neko vrsto žensk, včasih res nekoliko priletnih in že polnejše postave. Kako te iščejo, kje bi se še dal odkriti kak sedež, ali kako bi duševno koga prisilile, da bi jim prepustil svojega! Zdijo se neokretne, razen v

očeh, a kako priskočijo, ko se kak sedež sprazni! In potem na njem zadovoljno ždijo kot mačka v zapečku.

Vem in razumem, da je težko stati, saj tudi mene taka vožnja večkrat zdeluje. Še teže stoji, kdor si je naložil ali pridelal kaj več teže. Vem, da tak težko gleda zlasti mlajše in manj obložene, vsaj na videz tudi bolj spočite, ki se valjajo po sedežih in ne vedo in nočjo vedeti, da smo nekoč mlajši prepuščali sedeže starejšim. In pa damam, ko so te še bile. Tega ne vedo in bi se jim zdelo času neprimerno, da bi to vedeli ali se celo po tem ravnali. Danes je jaz središče sveta, bližnjik ne zanima, razen kadar ga potrebujemo. Danes jaz poskrbim zase, drugi naj za sebe.

A zakaj je danes tako, ko je nekoč lahko bilo drugače? Zakaj danes mladi ne razumejo, da starejši teže stojijo, zakaj se ne umikajo niti prav starim, marsikdaj niti materam z otrokom v naročju ne?

Tako razmišljam in iz opazovanja, v katerem sem se hotel spočiti, zopet zaidem v razmišljanje. In zopet se mi porajajo misli, za katere marsikdaj obžalujem, da jih ne morem zapisati, da zopet zatonejo v pozabo. Zlasti se mi vzbujajo vprašanja: Ali tiste ženske, ki tako bistro iščejo in tako spretno zasedajo prostore, svoje sinove ali vnuke učijo, kako se je treba obnašati, da je treba starim pomagati, jim prepuščati sedeže? Ali pa svoje puščajo, da delajo kakor delajo, od drugih pa pričakujejo, da bodo ravnali bolje, vsaj takrat ko same hočejo sedeti?

Vprašujem se tudi, kaj danes delata dom in šola. Ali se tukaj nikoli ne spregovori vsaj o pravilnem, če že ne o lepem vedenju? Nas so o tem učili in nekaj nam je ostalo. Sploh pa se pri tem spomnim tistega, in tudi res sočustvujem z njim, ki je vzdihnil: Nekoč, ko sem bil mlad, so me učili, da moram spoštovati starejše, sedaj, ko sem starejši, naj bi pa spoštoval mladino — kdaj neki bo prišel čas, da bo kdo mene spoštoval?

VINKO BRUMEN

Gornji grad v Zadrebški dolini

z vseh

vešrov

O KNJIGI o slovenski dediščini (SLOVENIAN HERITAGE, Vol. I) smo pisali v prejšnji številki. Njen avtor dr. Edi Gobec, profesor sociologije in antropologije na državni univerzi v Kentu, Ohio, ZDA, in ravnatelj Slovenskega ameriškega inštituta (Slovenian Research Centre of America) je knjigo poslal tudi predsedniku Nobelove ustanove v Stockholm na Švedsko. Dr. Stig Ramel se je dr. Gobcu prijazno zahvalil za knjigo in v pismu dostavil: "Zelo dobro se še spominjam mladega in mnogo obetajočega Andreja Zupana. Njemu in vsem mladim Amerikancem slovenskega rodu želim vso srečo v bodočnosti!"

Kdo pa je Andrej Zupan? Je sin slovenskih priseljencev v Columbusu, Ohio, ZDA, ki je dobil v maju 1979 prvo nagrado (Grand Prix) na Mednarodnem sejmu znanosti in inženiringa v San Antoniu, Texas. Zato je kot gost Nobelove ustanove v decembru istega leta zastopal ameriško mladino pri razdelitvi Nobelovih nagrad.

Ob omembi knjige SLOVENIAN HERITAGE I naj dodam, da je postala slovenska uspešnica (bestseller), saj je bila njena prva zaloga povsem razprodana v manj kot dveh mesecih — vkljub bojkotu nekaterih slovenskih listov. Ponatis je končan in je že v prodaji.

LETOS praznujemo 800-letnico rojstva sv. Frančiška Asiškega, ki ga ne bo praznovala samo Cerkev in njeni redovi, katere je svetnik ustanovil. Frančišek ima veliko občudovalcev tudi izven Cerkvenih meja, saj je zelo priljubljen zaradi svoje iskrene ljubezni do vseh bitij, tudi živalskih. Enako je vso naravo objemal s svojo ljubezni-

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovincem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČSZ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

9 Tennyson Ave., CLAYTON, Vic. 3169
Telefon: 544 8466

jo ter videl v vsem čudovito roko dobrega nebeškega Očeta. Znan je po svoji Sončni pesmi, s katero se je uvrstil prav na začetek italijanske literarne zgodovine.

Ob pomembni osemstoletnici je celo znameniti Broadway v New Yorku najavil svetu, da bodo v jeseni (Frančiškov vsakoletni praznik je 4. oktobra) tam začeli predvajati musical "Francis", ki bo v odrski umetniški obliki prikazal življenje tega priljubljenega svetnika. Sicer nas Broadway s svojimi napovedmi včasih razočara, včasih pa prijetno preseneti. Kaj nam bo dal ob Frančišku, bomo presodili pri prvi predstavi.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II je za petnajsti svetovni dan sredstev družbenega obveščanja izdal priložnostno poslanico, v kateri poudarja, da morajo ta sredstva svobodno, odgovorno in nepristransko posredovati bravcem novice in informacije. Ljudje naj bodo zlasti pozorni na to, da sredstva družbenega obveščanja ne bi manipulirala z njimi in napačno oblikovala njihovega prepričanja. Nevarnost za to preži zlasti v tistih deželah, v katerih vladajo zatiralski režimi, ki zlorablajo te važne posrednike za širjenje lažnih in režimu v korist prikrojnih vesti. Papež ugotavlja, da v sreds. vih družbenega obveščanja danes primanjkuje pozivov k strpnosti in miru, da je splošnost prikazana preveč dražeče, prikazovanje nasilja pa pretirano in poveličevano. Dalje pravi, da obveščevalna sredstva ljudem ne smejo kratiti osnovnih pravic, tudi svobode veroizpovedi ne, enako tudi ne smejo podpirati ali zagovarjati krivičen sistem oblasti. Pavel vabi uporabnike sredstev družbenega obveščanja, naj si oblikujejo kritičnega duha sprejemanja, da bodo tako lahko svobodno in odgovorno presodili resnično vrednost posredovanih informacij.

AMNESTY INTERNATIONAL organizacija je nedavno napadla vodstvo naše "Kraljičine dežele" — Queensland naj bi bilo pod peto "zatiranja" in "proti-človeških pravic". Pa res! Zato se Avstralski iz drugih zveznih držav zadnji čas kar v tisočih selijo ravno tja. Podnebje samo bi ne vleklo tako, če bi bila tam svoboda v resnici ogrožena. Razlikovati pa moramo svobodo in "svobodo", ki si jo predstavljajo nekateri pod demokracijo. Malo več pažnje za pravo svobodo bi moralo biti povsod po še svobodnem svetu, sicer bomo kmalu zares usuznjeni. Prav te pažnje morda po drugih zveznih državah Avstralije pogrešamo — če jo Queensland ima, zasluži samo priznanje.

A queenslandski Premier Bjelke-Petersen napadu ni ostal dolžan. Povedal je za javnost, da soglašja s francoskim novinarjem, Keralyjem, ki je nedavno napisal knjigo in v njej dokazuje, da organizacija Amnesty International redno opušča ali izbira dejstva, je očitno infiltrirana ter so komunisti že v njenem vodstvu. Avtor ni imel težav najti pri življenju deset mož, ki naj bi po izjavah AI "izginil brez sledu" kot žrtve čilanske protikomunistične vlade . . .

Čas bo pokazal, koliko so očitki proti AI tehtni. Eno pa že vemo: AI naj gre žrtve zatiranih človeških pravic iskat drugam, ne v Queensland!

V MESTU PHOENIX v ZDA (med New Mexico in Los Angelesom) je 18. maja tamkajšnji škof **James S. Rausch**, ki je bil po materi slovenskega rodu. Rojen je bil leta 1928 v mestu Albany v Minnesoti, njegova mati pa je iz družine Omanov, ki so se ob koncu prejšnjega stoletja priselili iz Slovenije in so celo v daljnem sorodstvu s pesnikom Prečernom. Pokojni škof Rausch je bil pred imenovanjem za škofa generalni tajnik ameriških škofovskih konferenc. Kljub temu, da je bil rojen v Ameriki, kakor tudi že njegova mati, je bil ponosen na svoje slovensko pokolenje.

LITVANKA Jadviga Stanelyte je bila obsojena na tri leta prisilnega dela, ker je "kršila javni red" — organizirala je procesijo. Pa vse izgleda, da so s tem hoteli petdesetletno katoliško delavko samo odstraniti, ker so se bali, da bi se okrog nje začeli zbirati katoličani. Obtožnica ji je očitala, da je s svojim vedenjem "žalila čustva nevernih". Ona pa je pred sodiščem neustrašeno odgovorila, da tudi ateisti dostikrat fžalijo čustva vernih in še na vse hujše načine, pa zato še ni bil nobeden kaznovan. Seveda ji ta odgovor ni bil v zagovor: tri leta bo v vzgoji — če se jo bo kaj prijela....

MLADINA razsaja po londonskih predmestjih, uničuje in razbija in požiga ter ropa trgovine... Poročila ne kažejo, da ima policija ob vsem tem kaj preveč uspehov — razen aretacij, ki pa vžigajo nove izgrede. Kaj res ni načina, da se temu divjanju napravi konec? Končno je za vse to krivda na starejši generaciji, ki je v vzgoji popuščala in je bilo mnogim vsaka stvar važnejša kot skrb za lastne otroke. Danes se ta nevzgojenost maščuje in se bo še. Izobilje dobrin in časa uničuje mladino.

Nečesa pri vsem tem ne razumem: današnja mladina je proti vsaki vojni in nasilju, pridružuje se demonstracijam proti ubijanju kitov in kengurujev; mnogi ne jedo mesa, da s tem kažejo svoje simpatije do živali. Ustanavljajo razne krožke "prijateljev Zemlje" in protestirajo izrabljanju urana... Ob takihle izgredih kot so zdaj v Angliji, pa ista mladina prav nič ne pomisli na škodo in krivice ter življenjsko nevarnost, v katero postavljajo sebe in druge...

Na srečo ne smemo dati vse mladine v isti koš. A tisti del mladih, ki ne spada v ta koš, niti mladina sama ne mara — veljajo jim za izrodke, ki so se izneverili "poslanstvu nove generacije"....

AVSTRALSKI Bureau of Statistics v Canberri je izdal nekaj zanimivih podatkov o vzrokih smrti za leto 1979. Iz njih je razvidno, da so največ smrti povzročile srčne bolezni, v glavnem kap: odstotek je 31.3. za vse moške smrti in pa 26.2. za smrti žensk. Tako srce poseka celo raka, ki je drugi najvišji vzrok smrti v Avstraliji: 21.4 % med moškimi (6.4 % od tega je rak na pljučih) in 20% med ženskami (3.7% od tega je rak na prsih).

Ostale številke smrti za leto 1979 so sledeče: Z motornimi vozili se je ubilo 1605 moških in 970 žensk, pešceva pa so motorna vozila ubila 683.

Samomorov je bilo v letu 1979 v Avstraliji 1677: moških 1198, žensk 479. Med temi vrstami smrti je bila

MELBOURNSKI SLOVENC!

Želite moško obleko ali ženski kostim po meri, kontinentalnega kroja, prvovrstne izdelave in po zmerni ceni?

Izbira blaga pri nas, ali pa ga nabavite sami.

Priporočata se Vam krojača

ANTON LUDVIK in ALBERT LOGAR

222 Gertrude Street, Fitzroy,
Telefon: 41 5735

najpogostejša s strelnim orožjem: 527 primerov.

Nenamerne zastrupitve so povzročile 140 smrti, dočim je za posledicami uživanja mamil umrlo leta 1979 pri nas 61 moških in 34 oseb ženskega spola.

Utonilo je 261 moških in 79 žensk, 10 oseb je umrlo za lakoto, žejo ali zaradi splošne zanemarjenosti. Zaradi sifilisa je umrlo osem moških in tri ženske.

Premišljeno umorjenih je bilo leta 1979 v Avstraliji 176 moških in 89 žensk, dočim je v raznih pretepih in za posledicami posilstva izgubilo življenje 30 ljudi.

Grozljive številke, ki se sleherno leto večajo...

PAPEŽEV ANGEL VARUH so časnikarji krstili plavalso deklico, ki jo je imel papež Janez Pavel II. v naročju tik pred atentatom. Menijo namreč, da atentator svetega očeta ni smrtno zadel prav zato, ker se je ta obrnil, da je deklico vrnil njeni materi. Ime otroka je Sara Bertoli in 4. avgusta letos bo dopolnila dve leti, doma pa je iz Lariana, mesteca kakih 50 kilometrov južno od Rima.

V ANGLIJI so pričeli akcijo, ki se imenuje **Yalta Victims Memorial Appeal**. Njegov tajnik in blagajnik je Hon. John Jolliffe, cilj odbora pa je postavitev spomenika vsem žrtvam, ki so jih po nesrečnih jaltskih dogovorih vrnil leta 1945 v roke komunistom in so bili nečloveško pobiti. Med njimi je tudi 12,000 slovenskih žrtev, ki smo se jih spomnili v prejšnji številki MISLI. Kot se je izrazil Hon. John Jolliffe v pismu dr. Petru Urbancu v Kanado, članu slovenskega Narodnega odbora, je poglaviti namen tega spomenika "dati izraza našemu obžalovanju, da so te strahotne stvari bile storjene in je bilo izgubljenih toliko nedolžnih življenj zaradi britanske politike (še celo, ker je vse to bilo takrat prikrito parlamentu in britanski javnosti)."

*Kakršno dekle, takšna žena in mati;
kakršna mati, takšna družina; kakršna
družina, takšen narod.*

KOTIČEK

POŠTA

naših mladih

Dragi striček!

Hvala za lepo pesmico, ki si jo objavil v zadnji številki Kotička. Mama mi jo je na glas prebrala in povedala njen pomen, da govori o slovenski zastavi. Zdaj pa me večkrat mimogrede vpraša, kako si sledijo barve. In jaz moram hitro povedati: bela, modra, rdeča! Tako si bom zapomnil kakšna je slovenska zastava. Tudi ono pesmico sem se že naučil na pamet.

Pozdrav Tebi in vsem Kotičkarjem! — Anthony Podlesnik, 12 let, Seymour, Vic.

Tomažu N. iz N.S.W. hvala za pisemce, ki pa ga žal ne bom objavil. Ata ima prav, prijatelj Johnny pa ne: slovenska narodna zastava nima zvezde. — Striček.

DRAGI OTROCI!

Danes vam N.S.W. predstavlja STANKO (Jennie) STARIHA iz Merrylandsa. Rojena je bila leta 1963 v Sydneyu, njeni starši Anton in Antonija r. Ivanetič so po rodu iz Bele Krajine. Stanka je najprej obiskovala Sherwood Grange osnovno šolo, potem pa Merrylands High School do četrtega letnika. Nato je začela vajeniško učno dobo za elektro-inštalaterko pri N.S.W. železnici. Nekaterim se zdi ta poklic kaj nenavaden za dekle in v njeni skupini so med 150 fanti res z njo vred samo 4 dekleta. Vendar Stanka pravi, da je s poklicem zelo zadovoljna: zdi se ji veliko bolj ustvarjalen kot pa, če bi takrat ob odločanju sprejela ponudbo in šla za bančno uradnico. Zato tudi ostalim dekletom — če imajo le veselje — priporoča, naj se ne boje sprejeti poklica te vrste, ker v tej zaposlitvi ni nikoli brezposelnosti.

Stanka je bila že dvakrat v Sloveniji, prvič leta 1970 in

MELBOURNSKI ROJAKI!

Vašim otrokom v pomoč pri pouku bi bila
**THE WORLD BOOK AND CHILDCRAFT
ENCYCLOPEDIA.**

V domačem jeziku boste dobili vse informacije
ter po želji uredili nakup, če pokličete
MARCELO BOLE — tel. 306 3087,
DANILO STOLFA — tel. 306 2664,
ali pa NEVO BOLE-ROEDER — tel. 306 1141.

Bi se želeli pridružiti naši prodajalni skupini?
Ste dobrodošli! Pokličite nas za dogovor!

BOŽJE IGRAČKE

OČKA, POGLEJ, KAJ NA NEBU JE ZVEZD!
KDO JIH PRIŽIGA? KDO ZJUTRAJ UGASNE?
MESEC... KAM VODIJO CESTE GA JASNE?
VIDI LE MORIJ VELIKO IN MEST?

ON JIH UGASNE, KO DAN PREBUDI SE,
ZVEZDICE, SINEK, SAM BOGEC PRIŽGE.
MESCU PA V DALJNE DEŽELE MUDI SE,
SVET PREPOTUJE, NAM NIČ NE POVE.

MENI, VEŠ OČKA, SE ZDI, DA ZATO
MESEC IN ZVEZDICE BOG JE USTVARIL,
DA JIH KRILATCEM JE SVOJIM PODARIL:
Z NJIMI VSO NOČ SE IGRAJO LEPO.

BOŽJE IGRAČKE? O, SINEK, ŠE VEČ:
ZEMLJO OBSEVAJO, SRCA VEDRIJO,
STVARNIKA S SVOJO LEPOTO ČASTIJO...
MOLI ŠE TI GA RAD, BODI MU VŠEČ!

LJUBKA ŠORLI

drugič v zimi 1977. Ob zadnjem obisku je imela poseben užitek, da je smučala v Kranjski gori. Letos pa ima v načrtu med vajeniškim dopustom z izletniško ladjo obiskati Fiji otoke. Denar za potovanje si je sama prihranila. Po končani vajeniški dobi pa misli zopet v Evropo.

Kaj pa njen šport? Vse vrste športa igra, zlasti navdušena in tudi aktivna pa je pri nogometu (Soccer) v Guildfordu, kjer igra že pet let in je prejela že šest odlikovanj. Pa tudi v plavanju se ponaša s petimi nagradami.

Naj omenim, da sta Stankina brata Henry in Marko znana muzikanta: pričela sta pri "Ministrantih", oz. "Mavrici", danes igrata pri ansamblu "Kristal". Mama pa je članica Društva sv. Ane. Sploh je cela Starihova družina pri verskem središču zelo aktivna.

Stanki želimo življenju obilo uspehov. In menda ni treba za konec omenjati našega prepričanja, da ne bo nikoli pozabila slovenskega jezika, katerega kar dobro obvlada.

ST. ALBANS, VIC. — Zopet je smrt posegla med slovenske vrste in nam iztrgala iskrenega prijatelja, zaveznega Slovenca in predvsem dobrega katoliškega moža.

FRANC ČEHUN se je rodil na Teharjih 7. januarja 1912. Obiskoval je celjsko gimnazijo in se pozneje posvetil trgovski stroki. Nekaj časa je živel v Celju in pozneje v Ljubljani, po vojni pa se je komunistični režim polastil njegovega premoženja in družino preko madžarske meje vrgel iz domovine v Avstrijo. Tam se je Franc — kot takrat mnogo drugih zavednih Slovencev — po taboriščih boril za obstanek svoje družine in čakal, katera dežela mu bo odprla vrata za novi začetek. Po nekaj letih je Čehunova družina emigrirala v Avstralijo, kamor je prišla ob koncu leta 1949. In sicer v Bonegillo. Franc je bil dobro izvežban v angleškem jeziku, zato je hitro dobil službo pri C.R.B. v bližnji Benalli. Tam je ostal polnih 27 let, prav do svoje upokojitve. V Benalli si je postavil tudi svoj dom. Tamkajšnjim novonaseljencem je bil vsa leta velika pomoč pri sestavljanju raznih prošenj, izpolnjevanju formularjev, prevajanju pisem in dokumentov ter tudi kot tolmač pri sodnih obravnava. Kot praktičen katoličan je redno obiskoval farno cerkev in se vključil v dejavnosti župne skupnosti, kar je tamjajšnji g. župnik in njegov prijatelj lepo poudaril pri pogrebnih obredih. Udeleževal se je tudi kot član benallskega šahovskega kluba in bil urednik njihovega glasila z imenom "France".

Po štirih letih upokojitve je Franca napadla neusmiljena bolezen raka. Zdravil se je v Melbournu in Benalli in se boril dolgih osem mesecev — žal brezuspešno. Po zadnjih sedmih tednih v benallski bolnišnici je dne 10. junija lepo pripravljen zaključil svojo zemsko pot in se preselil v večnost.

Kako je bil splošno priljubljen, je pokazala v soboto 13. junija udeležba pri pogrebni maši v benallski cerkvi sv. Jožefa in tudi pri pogrebu. Naj bo pokojnemu Francu lahka avstralska zemlja benallskega pokopališča, kjer bo njegovo izmučeno truplo čakalo vstajenja! Bog mu bodi obilni plačnik za vse, kar je storil dobrega!

Pokojnik zapušča ženo Marijo, sina Theota in Brigito ter osem vnukov. Vsem izrekamo vsi, zlasti pa njihovi prijatelji in znanci, iskreno sožalje! — **A.Z.**

**Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbournu
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.**

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

**TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314**

Rojak VOJKO VOUK

BARRACK HEIGHTS, N.S.W. — Z Dopolnilnicama — da ne bodo vedno samo križanke na vrsti — pošiljam uredništvu in vsem bralcem tudi iskrene pozdrave!

Tokrat bi rada omenila, da bi želela priti v stik z **IVANKO TOMAŽIN**, katero preko **MISLI** posebej pozdravljam. Če je naročnica in bo brala te vrstice, pa seveda ne vem.

Je že precej let od takrat, a spominjam se kot da bi bilo včeraj: z našimi sosedi sem jo gledala, ko se je peljala na "federvagnu", kakor smo rekli po domače, po cesti mimo moje rojstne hiše na pot v daljno Avstralijo. Starši njenega moža Vinka so živeli poleg našega sadovnjaka. Vinko je bil že v Avstraliji, ko je Ivanka poklical za sabo. Kot je takrat zahtevala Jugoslavija, se je morala doma poročiti v odsotnosti moža, katerega je v njenem primeru nadomeščal stric.

Slišala sem, da sta bili v Avstraliji tudi Vinkova mama in teta.

Urednik bo najbrž rekel, da sem sitna. No ja, nekaj ženske radovednosti je že v teh poizvedovanjih, a to menda še ni tako hud greh. Morda bom pa le preko **MISLI** našla svoje stare znance. Že marsikdo jih je.

Še enkrat: lepe pozdrave vsem! — **Ivanka Žabkar.**

BARGO, N.S.W. — Spoštovani urednik **MISLI**! Z žalostjo pišem te vrstice, s katerimi Vam sporočam, da je dne 18. maja ob devetih zvečer v bolnišnici v Bowral umrla moja draga žena **MARIJA BOSA**, ki je redno prejemale Vaš mesečnik. Poleg mene zapušča sina **Maura**, snaho **Patricijo** in vnukinjo **Romano** ter sestro **Ju-**

POTUJETE V RIM? — DOBRODOŠLI!

Hotel Bled

II. kat,
Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00185 ROMA (ITALY). Tel. (06) 772 102

Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kotrolo,
Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija.
Slovensko osebje.

MELBOURNSKI SLOVENC!

Kadar potrebujete

TAXI TRUCK

za selitev in podobno, se boste
za **MAKSOM HARTMANOM** po domače
pomenili za čas prevoza, delo pa bo
opravljeno dobro in po konkurenčni ceni.

Kličite čez dan: 311 6366

RAPID TRANSPORT SERVICES PTY. LTD.

(vprašajte za Maksa Hartmana!)

Ob večernih urah kličite Maksovo
številko doma: 850 4090

Melbournski rojaki!

Želite morda kupiti po zmerni ceni
KOKOŠI, ali zares **SVEŽA JAJCA**?

Oboje Vam nudi kokošja farma
Bruna in Alme SDRAULIG
(komaj miljo in pol od Slovenskega grička
v Elthamu).

Research Warrandyte Road, **RESEARCH**
Telefon: 437-1868

stino Costa, ki živi v Fairfieldu in je tudi naročnica
MISLI. Pokojnica je bila dobra žena in mati ter je ne
bom mogel nikoli pozabiti. Vsak pogled po prazni hiši
me spominja nanjo. Tudi Vi, dragi p. urednik, in naroč-
niki ter zlasti znanci se je spomnite v molitvi!

Tu pošiljam naročnino s prošnjo, da mi še nadalje po-
šiljate Vaš cenjeni mesečnik. Četudi sam ne znam slo-
vensko, bi rad nadaljeval z njim v spomin na pokojno
soprogo, ki ga je tako rada prebirala. V branje pa ga
bom dal slovenskim prijateljem, ki živijo ne daleč od
mene. In oprostite, da pišem v italijanskem jeziku, ki je
moj materin jezik in sem tako najlaže izrazil svojo bole-

Urarsko in zlatarsko podjetje:

Alexander

WATCHMAKER AND JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.

(nasproti postaje)

Telefon 622 1408

Vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur in zlat-
nine (šest mesecev garancije) in 5% na vse nakupe.

Engraving imen brezplačno.

**HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.**

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih. — Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUŠ
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

čino ob izgubi. Upam, da boste našli koga, ki bo moje
besede prevedel. — Z iskrenimi pozdravi se Vam zahva-
lujem! — **Andrea Bosa.**

Pismo sem za objavo prevedel v naš jezik, soprogu in
vsem sorodnikom pokojne naročnice pa naše iskreno
sožalje. Občudujem lepo možovo zamisel nadaljevati z
naročnino v spomin pokojnice. — **Urednik.**

MERRYLANDS, N.S.W. — Pri Sv. Rafaelu sem
dobil knjigo "Slovenian Land of my Joy and my
Sorrow", ki jo je v Ameriki napisal duhovnik Vladimir
Kozina in ste jo oglasili v majski številki MISLI. Že sem
jo prebral in mi je tako všeč, da jo hočem naročiti. Pa ne
le zase, tudi za avstralske prijatelje, saj je pisana v angle-
škem jeziku. Eno bi rad podaril "Captive Nations Council
of N.S.W.", saj tako zgovorno pripoveduje prav o
tem, za kar ta organizacija stavlja vse svoje moči in kar
mnogi danes žal pozabljajo.

V juliju bomo tudi Slovenci sodelovali pri Captive
Nations Week. Tu gre za mirne demonstracije, s kateri-
mi leto za letom spominjamo svobodni svet, da je že
mного narodov zajel komunizem. Kot je javljeno, bo 2.
avgusta posebna maša za osvoboditev vseh usuznjanih
narodov (Captive Nations Mass) tudi na televiziji
(Channel 9). Tudi Slovenci bomo zastopani med ostali-
mi narodnostmi s svojo slovensko prošnjo za našo
domovino.

Lepo in prav je, da se MISLI vsako leto spomnijo po-
vojnih žrtev vrnjenih in zverinsko pomorjenih. Tudi pri
Sv. Rafaelu smo imeli 17. junija sveto mašo zanje in za
vse vojne žrte v Sloveniji.

S pristrčnimi slovenskimi pozdravi! — **Jože Košorok.**

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSESKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509,

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.
Garancija za vsako delo!

Za poslednji izkaz spoštovanja in časti

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

Whyalla, S.A. — Kaj posebnih novic vam iz našega kraja ne vem povedati. Mož Roman težko čaka "Vozničke", ki so res lepa povest, in upa, da se zakasnele MISLI niso izgubile. Radi bi imeli vse zvezke.

Imam dva gorenjska cekarja za narodno nošo, ki mi tu ne prideta v poštev. Rada Vam jih pošljem in če kaj dobite zanju, naj bo za Dom počitka. — Pozdrav! **Marta Zrim.**

Za ponujena cekarja že v naprej hvala! — **Urednik.**

REŠITEV junijske križanke. — Vodoravno: 1. lila; 2. Oton (Župančič); 8. veda; 9. etičen; 11. pedagogika; 13. E(dvard) K(ocbek); 15. ukor; 16. zl.; 17. S(slovenske) N(arodne) P(esmi); 20. no; 21. armade; 25. terma; 27. kamra; 28. sla; 29. spa; 30. tleti; 32. Steva; 34. raketa; 36. ko; 37. rov; 38. sv(eti); 39. klap; 41. te; 42. matematika; 47. naiven; 49. reva; 50. akter; 51. jako. — Navpično: 1. led; 2. Ida; 3. laguna; 4. otira; 5. tik; 6. oča; 7. ne; 8. ve; 9. ego; 10. nezdravo; 11. prst; 12. oko; 14. Kleta; 18. neslaven; 19. Prlek; 22. R(imo) k(atoliški); 23. mast; 24. amper; 26. Mate; 30. Trst; 31. it; 32. sopara; 33. avba; 35. akter; 36. kam, 40. len; 42. mik; 43. ave; 44. tek; 45. Ivo; 46. K(atoliška) a(kcija); 48. A(nton) A(škerc).

Rešitev so poslali: Vinko Jager, Slovenske sestre v Slomškovem domu, Ivanka Kropich, Jože Grilj, Francka Anžin in Marija Špilar, Viktorija Gajšek, Lidija Čušin, Stanko Napast, Emilija Šerek, Milan Prešeren, Ivan Podlesnik ter Stanko Aster-Stater.

Žreb je določil nagrado **Stanku Napast.**

Temu se smejejo doma . . .

- Ob majhnega človeka se spotaknemo, velikim se izognemo.
- Praksa ustvarja delavce, teorija pa govornike.
- Lahko je igrati z odprtimi kartami, če imaš vse adute v svojih rokah.
- Pri nas premalo kontroliramo kontrolorje.
- Otrok gleda v muzeju okostje dinosavra in vpraša očeta: "Zakaj neki so izumrli? Tega pa res ne razumem." — Oče: "Kako, da tega ne razumeš? Izumrli so, ker ni bilo samoupravnega in družbenega dogovaranja vseh za divjad zainteresiranih subjektov."
- Voda nam teče v grlo, naši gospodarstveniki pa priporočajo kot rešitev grgranje.
- Zgodovinarji pónarejajo preteklost, ideologi prihodnost.
- Laže se da kimati s prazno kot pa s polno glavo.
- O medčloveških odnosih bi se dalo pisati basni.
- Ne morem reči nekemu tovariš, če ima vilo, počitniško hišico, jahto in limuzino. Moji tovariši nimajo ničesar.

INCOME TAX RETURNS

Skozi vse leto nudimo poklicne usluge pri Vaših raznih davčnih obveznostih in problemih.

MERCURY TAX SERVICE

518 SYDNEY ROAD, BRUNSWICK, VIC. 3056

Telefon: 387 7055 (2 liniji)

Uradjemo v teh treh mesecih: čez teden od 9 do 8 zvečer, na sobote in nedelje od 9 do 3 ure.

Lastnik podjetja:
STANKO PENCA

NO APPOINTMENTS NECESSARY

Mickey's Studio

9A LOWER PLAZA,
SOUTHERN CROSS HOTEL BUILDING,
MELBOURNE

Tel. 63 1650

Za razne prilike smo Vam na uslugo
v našem studiu, v cerkvi ali doma!

ZA POROKO: 75 različnih barvnih fotografij
s poročnim albumom vred — samo \$120.—

Slike za potni list — v dvajsetih minutah!

“Ali se zavedate, da vam alkohol krajša življenje?”
“To pa rad verjamem, gospod doktor. Ne morete si
predstavljati, kako v gostilni ure hitro bežijo...”

*

V avtu po že dvourni vožnji na počitnice.
“Tone, ali si pred odhodom zaprl plin?”
“Sem!”
“Pa vodo?”
“Tudi!”
“Pa okna — si pogledal, če so zaprta?”
“Seveda! — Joj, zdaj sem se pa spomnil: hišna vrata
sem pustil odprta...”

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT
18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

“FRANK'S AVTO ŠOLA”

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

Sodnik prelistava precej zajeten kazenski zapisnik,
nato pa reče obtožencu: “Kmalu bo petnajst let, kar
hodite pred mene zaradi tatvin.”

“Kaj pa morem, gospod sodnik, če v vseh teh letih
niste napredovali na višje sodišče”, odgovori obtožence.

*

DVA OREHA

JULIJSKI DOPOLNJEVANKI
(Ivanka Žabkar)

I.	1.	—	—	D	—	
	2.	—	D	—	—	—
	3.	V	—	—	—	—
	4.	—	—	Z	—	—
	5.	—	O	—	—	—
	6.	A	—	—	—	A
	7.	—	—	A	—	—
	8.	—	A	—	—	A
	9.	I	—	—	—	—
	10.	—	—	J	—	—
	11.	—	L	—	—	—
	12.	O	—	—	—	—

Besede prve dopolnjevanke pomenijo: 1. upanje; 2. zatajitev, izstop iz vere; 3. goreče, pekoče; 4. prizanesljivost; 5. pameten, preudaren; 6. ena celin; 7. žaljiv izraz za slabiča; 8. običaj; 9. krajše razvedrilno potovanje; 10. oseba stare zaveze; 11. znani slovenski letoviški kraj; 12. stenska odprtina.

II.	1.	—	—	—	D	—
	2.	—	—	O	—	—
	3.	—	O	—	—	—
	4.	O	—	—	—	—
	5.	—	—	—	D	—
	6.	—	—	—	T	—
	7.	—	I	—	—	—
	8.	N	—	—	—	—
	9.	—	—	—	L	—
	10.	—	—	O	—	—
	11.	—	A	—	—	A
	12.	O	—	—	—	—

Besede druge dopolnjevanke pomenijo: 1. okrajšano moško ime; 2. okrasti; 3. vodna napeljava; 4. skupno ime za mizo s stoli; 5. mlad moški; 6. ime cvetlice; 7. igla; 8. predlog; 9. ena evropskih držav; 10. obleke izdeluje; 11. drugo ime za baletno plesalko; 12. ozek prehod v naravi.

Če si za dopolnjevanke vstavil pravilne besede, dobiš v obih pozdrav novomašniku — in sicer od zgoraj navzdol v prvi in ? vrsti črk. Zdjaj pa le na delo!

Rešitev pošljite na uredništvo do 5. avgusta, ko bo žrebanje nagrajenca!

ROJAKI po Avstraliji, svoje davčne obveznosti morete opraviti za ceno 20 dolarjev, ki jih celo lahko poravnate šele po prejemu davčnega povračila.

Smo strokovnjaki za razne problematske primere in tudi za zamudnike rešujemo davčna vprašanja za leta nazaj. Tajnost je zafamčena in stranke se po želji lahko poslužijo našega naslova.

BUDGET INCOME TAX

(Reg. Tax Agent: DAVID EARL & ASS. Pty. Ltd.)

538 Cleveland St., Surry Hills (Sydney), 2010, N.S.W.

Tel.: (02) 698 4826

Za sydneyse rojake sprejemamo in izvršujemo po zelo ugodnih pogojih vsakovrstno knjigovodstvo, urejamo ustanovljanje novih podjetij, registriranje patentov in zaščitnih znakov (tudi to, če stranka želi, na naš naslov). Sprejemamo poslovna telefonska sporočila in nanje odgovarjamo, prevajamo listine in dajemo razne pravne nasvete. Urejamo tudi vsakovrstne zavarovalnine (Workers' Compensation, Superannuation, Life Insurance . . .)

Zahtevajte brezplačno po pošti opis naših poslovnih uslug!

Pišite nam (lahko v slovenskem jeziku) in vreden nasvet Vam bo dal

STEVE DIMITRIEV,
BUDGET INCOME TAX,

84 STANLEY STREET, DARLINGHURST (Sydney), 2010, N.S.W.

Tel.: (02) 356 1006

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 861 7694

(Najstarejši tudi po letih objavljanja oglasov v Mislih)

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. Imam v vseh večjih mestih Evrope in Amerike ne samo poslovne ampak tudi prijateljske zveze.

**TOUR WORLD INTERNATIONAL, 155 Collins Street,
Melbourne, 3000 — Tel. 654 1233, Consultant Dr. J. KOCE**

Ste poravnali naročnino za MISLI?

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje.

Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja (pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila, zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

Cena potovanja MELBOURNE—BEOGRAD in nazaj od 1.072,— navzgor.

Pokličite nas za podrobnejše informacije,
ker je trenutno cela vrsta različnih cen potovanja pod različnimi pogoji.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!